

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Οι εγγραφόμενοι δι' έν έτος νέοι συνδρομηταί από του Ιανουαρίου του 1892, λαμβάνουσι δωρεάν τους πέντε ήδη έκδοθέντας τόμους του περιπετειώδους και εγκυκλοπαιδικού μυθιστορήματος του κ. Στεφ. Ξένου, τὰ «Νόθα Τέκνα», όσοι δε εξακολουθήσωσι την συνδρομήν των και διά τὸ ἐπιόν έτος 1893 θὰ λάβωσι δωρεάν πλήρες τὸ μυθιστόρημα ἐξ ἐτέρων 4 τόμων έκδοθησομένων ἐντός του έτους.

Η συνδρομή προπληρωτέα, άνευ δε τήσπληρωμής δέν παραδίδονται η αποστέλλονται οί τόμοι.

Ο ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δέν δημοσιεύεται την Δευτέραν. Η Κυριακή αφιέται προς ανάπαυσιν των τε εργατων και συνεργατων. Μόνον σπουδαιότατα συμβάντα δύνανται να διαρρήξωσι τὸν άλλως τε απαράδιαστον τούτον κανόνα.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΗΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ένταυθα και εν ταίς επαρχίαις έτησία δρ. 30 εξαμ. δρ. 15
 Έν τῇ άλλοδαπῇ δρ. χρ. 45 δρ. χρ. 26

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ Κ.Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Αί αποδείξεις πληρωμής των συνδρομών θὰ φέρωσι μόνον την υπογραφήν του ιδιοκτήτου κ. Στεφάνου Ξένου, πῶσα δε τοιαύτη, μη φέρουσα την υπογραφήν του είνε άκυρος.

Αί πληρωμαί των συνδρομών του «Βρεττανικού Αστέρου» γίνονται εις τὰ γραφειά μας κείμενα επί τῆς οδοῦ προαστείου αρ. 8 άπέναντι του νεοκτίστου θεάτρου του κ. Μπαλάνου' εκεί όστις θέλει εύρίσκει και τὰ προηγούμενα φύλλα τῆς εφημερίδος ημών.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Πάσης διατριβῆς μη άπαδούσης προς τὸ προγεγραμμένον πνεῦμα του Βρεττανικού αστέρου εν μὲν τῇ πρώτῃ σελίδι ο στίχος άπαξ μὲν καταχωριζόμενος τιμᾶται 80 λεπτ. δις 60, δις 50, εν δε τῇ 4ῃ και 8ῃ σελίδι άπαξ 60, δις 40, πολλάκις 30, των δε άγγελιων και ειδοποιήσεων ο στίχος άπαξ λεπ. 20, δις 15, πολλάκις 10.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 4 Ιανουαρίου. — Συναξίς των 70 Αποστόλων. — Ανατολή ήλιου 7 λ. 15. — Δύσις ώρ. 5 λ. 6. — Σελήνη 17 ήμερών.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 2 Ιανουαρίου. — Ο θάνατος του δουκός τῆς Κλάρενς διεγείρει καθ' άπασαν την Αγγλίαν ζοηράν και βαθεϊαν θλίψιν και πρωτοφανείς έκδηλώσεις άρρωστώσεως.

Ένδείξεις γενικής συμπαθείας έκδηλοῦνται καθ' άπασαν την Αγγλίαν. Πανταχόθεν έπέρχονται άδρόα συλλυπητήρια. Η πριγκίπισσα τῆς Ουαλλίας, ή μητηρ αυτής, ή πριγκίπισσα Μαρία δε Τέκ, ή μηστή τῶν δουκός, είνε έκαλλοι εκ τῆς λύπης. Η βασίλισσα Βικτωρία έμεινεν εν Οσβόρν. Είνε λίαν τεθλιμμένη, άλλ' ή υγεία αυτής ούδὼς ήλλοιώθη.

ΡΩΜΗ, αὐθημερόν. — Αναγγέλλεται ο θάνατος του καρδινάλιου Σιμεωνί.

ΤΑΝΖΕΡΗ, αὐθημερόν. — Η κατάσταση ούδὼς έμειρίσθη. Τά επαναστατικά στήθη εύρίσκονται εισέτι εις μικράν από τῆς πόλεως άπόστασιν. Εικάζεται ότι ή παρουσία των ευρωπαϊκων πολεμικων πλοίων θὰ άρκήσει όπως τους άναγκάσῃ, και ότι τὰ πλοια δέν θὰ άναγκασθῶσι να αποβιβάσωσι τὰ πληρώματα όπως προστατεύσωσι την ζωήν και την περιουσίαν των Ευρωπαϊων.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 3 Ιανουαρίου. Τά φύλλα του Λονδίνου και των κυριωτέρων πόλεων του ήνωμένου βασιλείου, όμοθυμωσ εκφράζουσι την λύπην των επί τῶ θανάτῳ του δουκός τῆς Κλάρενς.

Άπαντα τὰ θέατρα έκλεισαν χθές εις ένδειξιν πένθους. Τά πλείεστα των καταστημάτων έκλεισαν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, αὐθημερόν. Ο κ. Καρνά άπίστευεν εις την βασιλίσσαν Βικτωρίαν τηλεγράφημα δι' ου εκφράζει την βαθεϊαν θλίψιν τῆς Γαλλίας επί τῶ θανάτῳ του δουκός τῆς Κλάρενς και την προσωπικήν αυτού λύπην εν τῶ πένθει τῆς βασιλικῆς οικογενείας τῆς Αγγλίας.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, αὐθημερόν. Η βασίλισσα Βικτωρία ο πρίγκιψ και ή πριγκίπισσα τῆς Ουαλλίας έλαβον εξ όλων των μοναρχων τῆς Ευρώπης συλλυπητήρια τηλεγραφήματα επί τῶ θανάτῳ του δουκός τῆς Κλάρενς.

ΛΙΣΒΩΝ, αὐθημερόν. Τὸ υπουργείον έδωκε την παραιτησίαν του-

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 2 Ιανουαρίου

Έλληνικόν δάνειον	372.50
Γαλλικόν 3 0/0	95.15
Ηνωποιημένον αϊγυπτιακόν	478
Δάνειον τουρκικόν	18.70
Συνάλλαγμα επί Λονδίνου	25.17

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, αὐθημερόν.

Αγγλικά πάγια	95.81
Νέον ρωσσικόν	92.1/4
Έλληνικόν 5 0/0	75.
» 4 0/0	60.
Αϊγυπτιακόν	95.25
Ιταλική ράντα	89.1/4
Προεβρηλικός τίχος	3.1/2

(ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ)

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΚΑΙ Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΚΕΔΙΒΗ

Τὰ χθές κομισθέντα Αλεξανδρινά φύλλα βρῖθουσι λεπτομερειών περι του θανάτου και τῆς κηδείας του αντιβασιλέως τῆς Αιγύπτου Τεφρικ πασά. Έκ τούτων μεταφέρομεν ένταυθα τὰς κυριωτέρας, σταχυολογήσαντες αυτὰς εκ των διαφόρων ως ειρηται φύλλων, υπό ήμερομηνίαν 29 Δεκεμβρίου.

Ο Θάνατος.

«Χθές περι την 7 έσπερινήν ώραν εξέπνευσε την λοισθίαν πνοήν ο τῆς Αιγύπτου αρχων ΜΕΧΜΕΤ-ΤΕΟΥΦΙΚ. Κατ' αρχάς τὸ νόσημα ούδένα σοβαρόν χαρακτηρα παρουσίαζε, τὰ δε ιατρικά τῆς ήμέρας δελτία ούδένα ενέβαλλον εις άνησυχίαν. Αλλ' ή τῆς γρίππης νόσος δολοφόνως υπέσκαπτε την χθές έτι θαλούσαν ζωήν του ήγεμόνος και τὸ μοιραϊόν τέλος επήλθεν. Έκ του ιατρικού ήμερολογίου τῆς Αύλης βλέπομεν ότι εκ τῆς γρίππης (influenza) άνεπτύχθη βρογχοπνευμονία και ο συνεπής πυρετός. Οί δύο των άνακτόρων ιατροί ούδὼς υπώπτευσαν τὸ άπαίσιον τέλος μέχρι τῆς μεσημβρίας, ότε ή κατάσταση του άσθενούς ειδεινώθη αφηνος και εζητήθη ή επικουρία και άλλων ιατρων. Ακριβώς την 4 μ. μ. ώραν ιδιαιτέρα άμαξοστοιχία έφερον εις τὸ Χελουάν τους ιατρούς Ές, Αμρογκ και Κομανόν, οτινες εκπληκτικοι, επιστοποίησαν τὰ προάνατα σημεια του άσθενούς. Η θερμοκρασία ειχε καταπέσει επαισθητῶς και ή ψύξις προοιωνίζε τὸ σκληρόν τέλος. Ητο άρχά. Ο άσθενής άρέθη εις την ιδίαν αυτού φάσιν, ήτις υπέκυψε και την 7 έσπερινήν ώραν ο ήγεμών δέν υπήρχε πλέον.

Τὸ θλιβερόν άκουσμα από στόματος εις στόμα φερόμενον, εγνώρισεν εις τους κατοίκους τῆς πρωτεύουσῆς τὸ δυστύχημα, όπερ ούδεις κατ' αρχάς έπίστευεν, εκλαμβάνων αυτὸ ως άστοπον άστεϊσμόν. Έκ του προαστείου έτηλεγραφήθη ή λυπηρά ειδήσις εις τὸν διάδοχον του θρόνου, εν υπουργικῶν δε συμβουλίῳ ή διοίκησις του τόπου άνετέθη εις τὸν πρωθυπουργόν.

Η βαρυαλγοῦσα παρὰ τὸ προσφάλοιον αυτου. αντιβασιλίσα, ειχεν εξέλθει ολίγας στιγμάς προ του θανάτου αυτου όπως ζητήση φάρμακά τινα Ούτως μέχρις έσχάτης στιγμῆς διετήρει την ελπίδα τῆς διασώσεως του προσφιλοῦς συζύγου. Επανελθούσα εις τὸν νεκρικόν θάλαμον και βλέπουσα όλους δακρύνοντας ή Κεδίβα, ήρώτησε περι τούτου τὸν Κομανόν βέην, εις τὸν όμογενῆ δε ιατρὸν επεφυλάχθη τὸ λυπηρόν καθήκον τῆς φοβεράς άγγελίας. Η αντιβασιλίσα έμεινεν δις νεοκυνόπληκτος και θὰ κατέπιπτεν εάν δέν άπεκόμιζον αυτην αι θεραπευαίνιδες.

Η Κηδεία.

Καίτοι μόλις κατὰ την 10 πρωινήν ώραν εκυ-

κλωστήρες τὸ ἔπισημον τῆς ἐφορᾶς τὸ ὑψηλὸν νεκρὸν πρόγραμμα, ἀπειροὶ πλῆθος κατέκλυσε τὴν εὐρυτάτην πρὸ τῶν ἀνακτόρων Ἀθῆνι πλατεῖαν καὶ ἡ κλωστήρας κατὰ τὴν ἀπόψιν ἀπὸ τῆς ἐφορᾶς ὑπερέβαινε τὴν τέρψιν τὴν κατὰ τὴν πολυπληθέα ἑρπύσειαν στρατιωτικῆς δυνάμεως τεταγμένη κατὰ δύο στήλαις.

Πρὸ τῆς θύρας τῶν ἀνακτόρων εἶχον στηθῆ δύο σκηναὶ δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν ὑπὸ τὰς ὁποίας οἱ θρησκευτικοὶ λειτουργοὶ ἐψάλλον τὰς ἐπικηδείους εὐχάς. Ἀπὸ τῆς 8 πρωινῆς ὥρας προσήγγοντο καὶ ἐνεγράφοντο εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἐπισκέψεων πᾶσαι αἱ ἐπισήμοι τῆς πρωτεύουσας.

Ἐπιτοὶ κατόπιν 12 κάμηλοι φορτωμέναι ἄροντο, οὓς διένεμον εἰς τὸ πλῆθος οἱ ἐπ' αὐτῶν ἀναβάται, παρκολλοῦθον δὲ ἀμὰ ἀμὲν φέρουσαι ὕδωρ, ὅπως διέμενον εἰς τὸ πλῆθος πολλοὶ ἰθαγενεὶς ὑδροφόροι.

Ἦχοιο κατόπιν ἀπόπασμα καμηλοδοξατικῶν σώματος, ἡκολούθει ἀπόπασμα ἱππικῶν καὶ τελευταίως τὸ ποροδοξικὸν μὲ 6 πειδιὰ ποροδοξά.

Ἐπιτοὶ κατόπιν ἀπειρία θρησκευτικῶν λειτουργῶν μὲ τὰς ποικιλοχρόμων καὶ ἀπειροπληθεῖς θρησκευτικὰς σημάδας ψαλλόντων δὲ ἐπικηδεία ῥήματα ἡκολούθει δὲ μετὰ τούτους ὁ κλήρος ὁλων τῶν δογμάτων. Ἐπιτοὶ μακρὰ σειρά ἐπισημων προσώπων καὶ κυβερνητικῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων, πάντες οἱ δικασταὶ τῶν Μικτῶν καὶ Ἰθαγενῶν Δικαστηρίων ἦν στολῆ, τὸ δικηγορικὸν ὅσῳ ἐν ὀλυμπεῖ, τὸ δικηγορικὸν καὶ προξενικὸν ὅσῳ ἐν μεγάλῃ στολῇ, πάντες δὲ οἱ πρόεδροι ἔφερον ἐπὶ τοῦ ζώου προεδρικών πένθιμον ταῖνον, τούτους δὲ ἡκολούθει ἡ διενθὺς ἑμπορικὴ τάξις τῆς πόλεως.

Κατόπιν τούτων φαινόταν οἱ ὑπουργοὶ καὶ βαρυνθόμενοι τὰ μέλη τῆς Κεδιθῆς οικογενείας, ὁ Μουκτάρ πασζα καὶ πολλοὶ εἰς τὴν ἀνωτάτην Ἀλλήλων.

Ναῦται τοῦ αἰγυπτιακοῦ στρατοῦ ἔφερον ἐπ' ὤμων τοῦ φέροντος, ἐν τῷ ὅποιον εἶχε κλεισθῆ ὁ νεκρὸς τοῦ πολυφρονήτου ἀνακτοῦ, ἐπὶ τῇ θέξ δὲ τούτου οὐδεὶς ὀφθαλμὸς ἔμενε ἀδάκρυτος· πολυτελεῖς ὑψασμα καλύπτει τὸ φέροντος, ἐπ' αὐτῷ δὲ ἀκατέβησαν τὰ διάφορα τουρκικὰ μόνον κερᾶσματα ἐξ ἔφερον ὁ Κεδιθῆς.

Ὅμοιον τοῦ φερέτου ἡκολούθει ἀμὰ τῆς Αὐλῆς ἑρμητικὸς κελεισμένην. Ἐντὺς αὐτῆς εὐρίσκειτο ἡ Α. Υ. ἡ ἀντιβασιλευσάσα θρηνοῦσα ἀπαρηγορητῶς τὸν προσφιλὴ σύζυγον.

Στρατὸς ἀγγλικὸς εἶχε παραταχθῆ κατὰ τὴν ὁδὸν Μουσίου, εἰς τὰς δὲ ἄλλας ὁδοὺς δι' ὧν διήλθεν ἡ ἐπικηδεία πομπῆ εἶχε παραταχθῆ αἰγυπτιακὸς στρατός. Οἱ ἐξῴσται, τὰ παράθρον καὶ αὐτὰ τὰ ὄμακα τῶν οὐκίων τῶν ὁδῶν δι' ὧν διήλθεν ἡ ἐπικηδεία συνοδεία, ἦσαν κατὰ μέρη κυριῶν καὶ δεσποινίδων μετὰ διακρῶν ἀποχαριτεῖζουσῶν τὸν νεκρὸν τοῦ ἡγεμόνος. Ἡ κηδεῖα ἐκινήθη εἰς τὴν πλατεῖαν Ἀθῆνι εἰλαβε τὴν ὁδὸν Ἀθῆνι, κατόπιν εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν Μουσίου καὶ διὰ τῆς Ἰσθμῆς ὁδοῦ ἔφθασεν εἰς τὸ πέρας τῆς Ἀκροπόλεως ἐνθα κατετέθη ὁ νεκρὸς τοῦ ἡγεμόνος. Ὁ Κεδιθῆς ἐτάθη εἰς τὸν οικογενειακὸν τάρον τῆς Α. Υ. τῆς ἀντιβασιλευσῆς ἐν τῷ ταμένι Ἰμάμ. Ἀρῆρη κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν Αὐτοῦ, ἦν πρὸ πολλοῦ εἶχεν ἐπαρᾶσι ὁ ἀώριος τελευταίος ἀτυχῆς ἡγεμῶν.

Ἄνω τῶν 50,000 ἀνθρώπων εὐρίσκειτο ἐν τῇ πλατεῖᾳ Ἀθῆνι κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐφορᾶς τοῦ νεκροῦ τοῦ Κεδιθῆ.

Ἡ κηδεῖα ἐπερατώθη περὶ τὴν ἡν μ.μ. ὥραν.

Ο ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
Τὸν Ἀττικὸν Μουσῆον - Ἡ «Φύσις» - Ἡ «Ἔστις»

μακρομῶδη καὶ ἀκαρῆ, εὐτυχῆ δὲ ἐλογίζετο δευτερὸν τῆ ἐκλεκτῆ ὁμορφίαν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐμφανείας του ὕλη, ἠδύνετο δὲ περιλάττει ἐν ταῖς στήλαις του καὶ εἰς τοὺς ἰσοπέδους, καίτοι ἦν ἐκ τῶν πρώτων βεβαίως ἐπὶ τὴν ἀκρίβειαν φύλλον του καὶ αἰ συδρομαί τῶν ὀλίγων φιλομούων συδροματῶν δὲν θὰ ἐκάλυπταν βεβαίως τὰ ἔξοδα τῆς ἐκτυπώσεως τῶν ἐκαστοτῶ εἰκονογραφῶν τούτων.

Ἔχοντο ἐπ' ὄψει τὴν «Εἰκονογραφημένην Ἐπετηρίδα τῶν Χριστουγέννων» καὶ περιοδικῶς ἡ «Φύσις» καὶ τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Χριστουγέννα» ἐκδοθῆν φύλλον του «Ἀττικῶν Μουσῆου» καὶ τριβόμεν ἐξ ἐκπληξέως τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν καὶ ἀπορούμεν πῶς οἱ δύο οὗτοι ἀντιπρόσωποι, μετὰ τῆς κομψῆς «Ἔστις», τοῦ ἐν Ἑλλάδι εἰκονογραφημένου περιοδικῶ τούτου ἠδυνήθησαν διακαίριον καὶ κάμωσι τὰς καταπληκτικὰς προόδους αἵτινες ἐπιδείκνυνται ὑπερῶν ἐν ταῖς τελευταίαις, περὶ ὧν ὁ λόγος φύλλοις των. Ποιότης γάρ του καὶ τυπογραφικῆ καλλιθεσία ἀπαράμιλλος καὶ πρωτοφανῆς διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἀμιλλομένη δὲ πρὸς τὰ τῶν ἀρίστων εἰς τὸ εἶδος τοῦτο καλλιτεχνικῶν περιοδικῶν τῆς Ἑυρώπης. Καὶ πῶσον ἠναμάσαι καὶ ἐκπαστικώταται ὑπὸ ἀνακραστικῆν ἐπιφὸν εἰκόνας. Τῶν «Χριστουγέννων» τοῦ «Ἀττικῶν Μουσῆου», αἱ ἐξῆς εἰκόνας: τὰ «Καλλιτέχναι» ὑπὸ Ν. Λύτρα, ἡ «Χριστουγέννη» ὑπὸ Ν. Γαύζη, ἡ «Ἀδελφωμέναι» ὑπὸ Παναγιῶτ, τὰ «Σχιδίασσαι» Α. Φιλαδελφῆος, ἡ «Νυκτερινὴ Θεαλοσσοῦλα» σχεδιάσασαι Αιμιλίου Πορσαλέντη, ἡ «Πρωὴν Προσευχῆ» εἰκόνα Πάλλη, «Ἐκ τοῦ βίου του Ἀχιλλέως» καὶ ὁ «Ἀχιλλεὺς θνήσκων» εἰνε εἰκόνας ὧν ἐφαυλίλους δὲν θὰ εὐρήτα εὐκόλω εἰς ἐρωπαϊκῶν περιοδικῶν τοῦ εἶδους τούτου.

Ἰδιῶς εἰκόνα τοῦ κ. Λύτρα τὰ «Καλλιτέχναι» καὶ ὁ «Ἀχιλλεὺς θνήσκων» εἰνε αὐτόχρομα ἀριστουργήματα καλλιτεχνικὰ. Τούτους αὐτὸς ἐπινοῶν εὐρισκόμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θῆσαν ἡ ἀπευθύνωμεν καὶ πρὸς τὴν «Φύσιν» καθῶσιν ἐν τῇ «Εἰκονογραφημένῃ αὐτῆς Ἐπετηρίδι τῶν Χριστουγέννων» ἐξῆλεξε καὶ ἐτύπωσε ἐπισημοὺς εἰκόνας ἐκλεκτοτάτας καὶ καλλιτεχνικώτατας, οἵαι τὰ «Χριστουγέννα τῆς Ὁρανοῦ», τὰ «Ἀνθὸς τῆς Νικαίας», ἡ «Δούκισσα Κλεβελανδῶ», ἡ «Σουλτὰνα Σέε Ραζὰδ» καὶ ἄλλαι. Περὶ τῆς ὕλης δὲ τῶν περιοδικῶν τούτων, τί νὰ εἰπωμεν; Ἀπλῶς ἐπικαίρως καὶ νοσημοτάτη, ὀφειλομένη ἀποκλειστικῶς εἰς ἑλληνικῶς καλλιτέχναις.

Περὶ τοῦ ἀρχαιότερου περιοδικῶ ἴτου τῆς «Ἔστις» κρινόμεν περὶ τὸν νὰ ἐκφείρωμεν παρατηρήσεις ἐνταῦθα καθῶσιν καὶ ἡ γνῶστος τοῦτο τυγχάνει ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν τῷ ἔξωτερικῷ, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὸ μόνον ἀνάγει ἡ τιμὴ τῆς ἑγκλίσεως τοῦ εἰκονογραφημένου τούτου εἶδους τοῦ περιοδικῶ τύπου. Ἡ «Ἔστις», ἡ τῶσων συμπληθῶν ἀπολαύουσα παρὰ τὸ κοινῶ, δύναται νὰ καυχήθῃ δικαίως ἐπὶ πρώτῃ αὐτῇ ἐπεχειρήσει πρὸ δευτέρας τὰς πρώτας τῶν προόδων βήματα καὶ εἶδοτος δὲ εὐτυχῆ καὶ τμητικῶν παρὰδειγμα τῆς καλλιτεχνίαις τοῦ περιοδικῶ ἐν Ἑλλάδι τύπου. Θὰ συνάσωμεν μόνον φιλικάς αὐτῇ ὀλίγου ἔτερν εἰ δυνατὸν ἠθικαὶκόταται εἰς τὰς ἐν τῇ ἀλλολογραφίᾳ τῆς φιλολογικῆς αὐτῆς κρίσεις, καθῶσιν, φρονοῦμεν, ἐπι δὲν πρεπὶ ν' ἀποβαρῶνται ἔστω καὶ δι' ἐριανίας εὐφροσύνη ὀλογοῦσας ἡ νησιάζουσα εἰσέτι φιλολογικῆ τοῦ τύπου ἡμῶν, ἀλλὰ διὰ παντὸς τρόπου νὰ ἐνθαρρῶνται, ὅπως δύναται καλλιτεχνίαις νὰ πρᾶτῃ ἡ λαμπρὰ «Ἔστις».

Τοιαῦτα τὰ μοναδικὰ καλλιτεχνικὰ ἡμῶν περιοδικὰ, αἵτινα τὸ κοινὸν δεῖν ἐκθύμως καὶ παντοστροφῶς νὰ ὑποστηρίξῃ, καθῶσιν τιμῶσι, καὶ, τιμῶσιν ἀληθῶς τὴν Ἑλλάδα καὶ δύναται ν' ἀποτελέσωσι κεινοτάτην ἀπέδειξιν εἰς τὰ ὅμακα τῶν ἔξωθεν περὶ τῶν προόδων τῆς χώρας ἡμῶν. Ἡμεῖς εἰλικρινῶς καὶ ἐγκαρδίως ἀπευθύνωμεν ἐκ τῶν στήλων μας μῦρια συγχαρητήρια καὶ μῦρια εὐχῆ εἰς τὰς φιλοπροόδους καὶ φιλοτίμως διευθύνσεις τῆς «Ἔστις», τοῦ «Ἀττικῶν Περιοδικῶ» καὶ τῆς «Φύσεως».

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΙ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ

Ἐξ αὐθεντικῶν εἰδήσεων, αἵτινες προέρχονται ἐξ ἀνθρώπων ἐνασχολουμένων καὶ σπουδαζόντων ἰδικῶς τὰ διάφορα τῶν φυλακῶν συστήματα μεταδίδωμεν

εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν περὶ τοῦ ἐν Παιτρύπολει ρωσσικοῦ συστήματος τῶν πολιτικῶν φυλακῶν τῆ Ἑλλάς, αἵτινα εἰνε μὲγαλὸν ἠνδραφόροντος.

Τὸ κυριώτερον κακόν, ἂν οὐκ ἰσχυρὸν τὸ μόνον, ἔνεκα τοῦ ὁποίου τινὲς παραπονοῦνται, εἶνε ἡ ἀυστήρᾳ ἀπαφροσύνη πάσης ἐπινοουμένης. Ἀμὰ τῇ ἀφίξει εἰς τὴν ἐρετὴν ἐκαστος ἀπεκδύεται τὰ ἐνδύματα του καὶ ζυγίζεται, εἶτα δ' ὀδηγεῖται εἰς καλλιῶ φωτιζόμενον δι' ἡλεκτρικοῦ φωτὸς εἰς τῆς στήρας καὶ ἐμπροθέον ἐκείνῃ ἐσπίθων μετὰ καθαρῶν ἐπιστροφῶτων. Ἐκαστος δωματίον ἔχει ἡλεκτρικὸν κώδωνα δι' οὗ ὅ ἐν τῇ ἐρετῇ δύναται νὰ καλέσῃ τὸν δεσμοφύλακα κατὰ πᾶσαν στιγμὴν. Ἀναλόγω δὲ τῆς ἐπιτηδείότητος του, ἀναλαμβάνει ἀμείωτο ἔργασίαν τινα εἴτε γλυπτικῆς, εἴτε ραπτικῆς, εἴτε ὑποδηματοποιίας. Ἐργάζεται οἰον ὅποισ ἐργῶν τῆ δοθῆ ἀπὸ τῆς 7ης 1)2 τῆς πρωίας μέχρι τῆς ἑβδόμης τῆς ἑσπέρας ἐκτός τῶν ὥρων τοῦ δείπνου καὶ τῆς ἑσχαίσεως. Ἡ τρῶφή συνίσταται ἐκ κουραμῆς καὶ ζωμοῦ ἑπαρκυῶς, αἵτινα διὰ τῆς κατασκευῆς ἐγγερίζονται εἰς τὸν φυλακισμένον, ὡστε οὐκ εἶνε εἰς βέλπει κατ' ὄψιν τῶν δεσμοφύλακα. Ἐὰν δὲ εἶνε εἰς θέσιν δύναται ν' ἀγοράσῃ δι' ἰδίαν του χρήσιν ἄρτον λευκὸν, τέταν καὶ ζάχαριν. Οὐδὲν δὲ ἔτερον ἐκτός τούτων ἐπιτρέπεται καὶ τῶν λεμονίων, αἵτινα θεωροῦνται ὡς ἀντιφάρμακα τῆς ψυχρασίας.

Ἡ ἀθήνεια αὐτῆ εἶνε λιαν συνήθης ἐν ταῖς ρωσσικαῖς φυλακαῖς ἕνα δὲ τὶς προεβλήθη ἐκ ταῦτων ἀμείωτος μεταφέρεται εἰς τὸ νοσοκομεῖον, ἐνθα ἀπολαμβάνει ἐξαιρετικῶν περιποιήσεων. Ἐν τῇ μεγάλῃ τῆς φυλακῆς αὐτῇ τελούνται γυμνάσια, ἐκεἶ οἱ φυλακισμένοι βαθίζουσι κυκλοτεροῦς καλ' ὀρισμένα διαστήματα ὅ εἰς τὸ ἔτερον.

Ἀναγκάζονται δὲ νὰ κρατῶσι τὰς χεῖρας των ἐν τῶν φυλακῶν τῶν διὰ νὰ μὴ συνενώνται διὰ νημαῖω, τοῦδ' ὅπου εἶνε ἀπιορημένον Ἀπαζ τῆς ἑβδομάδος ἐπιτρέπεται νὰ δέχονται ἐπισκέψεις εἰς μέρος τῶν φίλων των εἰς ἀποχωρημένον τὸ διαμερίσμα. Διπλοῦν σύμμα ἀποχωρίζε αὐτῶν τῶν φίλων των, δεσμοφύλαξ δὲ τῆς περιστάσει κατὰ τὴν συνδιάλειξιν. Καθ' ἑκάστην δεκαπενθήμεριαν λούονται τακτικῶς. Βιβλία ἐπιτρέπονται ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας τῶν φυλακισμένων βιβλιοθήκῆς πρὸς ἀνάγνωσιν καθ' ὀρισμένους ὥρας. Κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς ἑορτὰς καθ' ἕνα δὲν ἐργάζονται, ἐπιτρέπεται ἡ ἀνάγνωσις καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν. Ἰδιᾶ βιβλιοθήκῃ τῆς ἐρετῆς ὑπάρχει, ἀλλ' ἀνεκαλύθη ὅτι οἱ φυλακισμένοι μετεγερίζοντο τὰ βιβλία, ὅπως χαράξωσι λέξεις καὶ γράμματα διὰ καρρῶν πρὸς ἀνοιχταῖαν αὐτῶν συνενώσιν. Κατὰ Κυριακῆ, ἐπιτρέπεται νὰ γράψωσιν ἐπιστολάς ὑπὸ τὴν ἐπιθελεψιν ὁμοῦ πάντοτε τῶν ἀρχῶν.

Ἀπασα ἡ ἔργασια αὐτῶν πληροῦνεται, τὸ δὲ ὀφειλομένον ποσὸν ἀποδίδεται εἰς τὸν φυλακισμένον κατὰ τὴν ἀποφυλάκισίν του.

Τύτε διὰ πάλιν ζυγίζονται πρὶν ἡ τῆς φυλακῆς ἐξέλθωσι καὶ ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι ἀπόλωσαν τὸ ἀρχικὸν αὐτῶν βάρους τότε παραβίτουσι ἐπὶ τῆς σταθμῆς πλήρη χειμερινῶν ἐνδυμασιῶν, ὅπως φέρωσι τὴν ἰσοστάθμισιν τοῦ ἀπολεσθέντος σώματος των. Μολοντὶ ὡς κανὸν δύναται νὰ θεωρηθῇ, ὅτι ὁ τακτικὸς βίος καὶ ἡ εὐφροσύνη τρῶφῆ συντελεῖ τὰ μέγιστα εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς σωματικῆς ὑγείας των. Ἐκαστος δὲ λαμβάνω ἀκριθῆ γῶσιν τοῦ ἐν τῇ φυλακῇ βίου, ἐκτός τῆς αἰτίας τῆς φυλακίσεως ἥτις εἶνε ἐκτός τοῦ προκείμενου δὲν δύναται παρὰ νὰ ὀλολογήσῃ ὡς γεγονός, ὅτι ἐν τῇ ἐρετῇ τῆς Παιτρύπολεως οἱ φυλακισμένοι οὐδὲν παράπονον δικαιοῦνται νὰ ἐκφείρωσι διὰ τὴν ἐν ταῖς καλλίαις τούτοις διαμνην των.

ΕΓΧΩΡΙΑ

Ο ΜΕΓ. ΔΟΥΞ ΠΑΥΛΟΣ ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΟΡΑΠΤΟΕΡΓΑΤΩΝ

Συνελθὸν εἰς ἑκτακτὸν συνεδρίαν τὸ σωματεῖον τῶν ἐμποροραπταγοῦ ἐξεδείχαστο παμψηφεί ἐπιτιμὸν πρὸεδρον αὐτοῦ τὸν Α. Α. Υ. τὸν Μ. δούξα Παῦλον σύζυγον τῆς μακαρίτιδος Ἀλεξάνδρας. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ σωματεῖου τούτου παρουσιαζόμενῃ τὸ προσέχῃ Σεβαστὸν θέλει ἐπιδώσει ἐπὶ μεμβρῶν καλλιτεχνικῶν διπλωματῶν ὅπως θέλει καλλιγχαρῆσαι ὁ κ. Σωτήριος Χριστιδῆς.

ΟΜΙΦΩΝ ΠΑΡΑΞΕΝΑ
Μόλις ἔρχισαν αἱ ἐργασίαι πρὸς ἀνοικοδόμησιν

Ο ΠΡΙΓΚΙΪ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Μέχρι τῆς προσέχουσας Τετάρτης θέλει παρκαμῆναι ἐν τοῖς ἀνακτοροῖς ὁ Βασιλεὺς Γεωργίος ὅποτε θὰ ἐπιστῆρῃ εἰς Ναύσταθμον χάριν τῆς ἐκεἶ ὑπερασίας του.

ΑΥΑΙΚΟΝ ΠΕΝΘΟΣ
Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἑξ ἀδελφῆ ἀνεψιῶ τοῦ βασιλέως δούκῆ τῆς Κλάρενς, διατάχθη ἐν τοῖς ἀνακτοροῖς δεκαήμερον πένθος. Ἀπεστάλησαν δὲ τῇ οικογενείᾳ τοῦ ἀποβιώσαντος καὶ συλληπητήρια τηλεγραφήματα εἰς μέρος τῆς ἐνταῦθα βασιλικῆς οικογενείας.

Η ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΠΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
Ἀπὸ τῆς προσέχουσας Τετάρτης ἐπαναλαμβάνονται αἱ μετὰ τὴν παραθεσίαν ἐπὶ τῶσων καιρῶν δικαιομένων ἐργασίαι τῆς Περᾶς Συνόδου διδόντος τοῦ νομομένου ὅρκου τοῦ νεωστὶ διορισθέντος Β. Τητρόπου κ. Α. Πετράκη ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν ὑπουργῶ καὶ τοῦ Σ. Μητροπολίτου.

Ο κ. ΛΑΦΩΝ
Κατ' αὐτὰς μεταθῆσεται εἰς Κύπρον ὁ ἐν Ἀμερικῇ διατελὼν πρόξενος τῆς Γαλλίας κ. Λαφὼν λαβῶν ἀδειαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως του.

Η ΣΧΟΛΗ ΤΩΝ ΔΟΚΙΜΩΝ
Τὴν προσέχῃ Τετάρτην μεταφέρεται ἡ Σχολὴ τῶν Δοκιμῶν ἐπὶ τὸ ἀρμόδιον κέντρον «Ἑλλάδος», ἀρξάμενης ἤδη ἀπὸ τῆς προχθῆς τῆς μεταφωραῆς τῶν ἐπιπέλων τῆς Σχολῆς.

ΔΙΚΗ Η ΑΣΛΑΝΗ
Χθὲς μετὰ μεσημέριαν ἐδικαθῆσαν οἱ Π. Ἀσλάνης καὶ Δ. Τσαρτσόπουλος ἐν τῷ Πληρημελειοδικῷ ἐπὶ ἀντιστάσει κατὰ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς καθ' ἢν στιγμὴν ἠθέλωσε νὰ παρκαμῆσῃ τὸ χερτοπαίγιον, ὅπως διατῆρουν οὗτοι ἐν ἰδιωτικῇ τινι οὐκίᾳ.

ΤΟ ΡΩΣΣΙΚΟΝ ΖΑΒΙΑΚ
Χθὲς ἀπέπλευσαν εἰς Παιρῶν τὸ ρωσσικὸν «Ζαβιάκ» κατεπυπόμενον εἰς Ἰνδίας. Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως του κατῆλθεν ἡ Βασιλευσά μετὰ τὸν βασιλοπατῆρα Γεωργίον καὶ διὰ βασιλικῆς ἀγκαλιᾶς μετέβη ἐπὶ τὸ πλοῖον ἐνθα ἦτο ἐν παρατάξει ἄπαν τὸ πλήρωμα, ὅπως ἐπιθεωρῶσιν ὡς ἐπίτιμος ναύαρχος τοῦ ρωσσικοῦ στόλου.

ΚΛΟΠΗ
Χθὲς ἀνήγγειλε τῇ Ἀστυνομίᾳ ὁ Ἰωάννης Ἀθανασίου ὅτι διατελῶν ἐν μίθῃ ἐλκερμένης τὴν ἕραν τῆς οὐκίας του ἐν Βατραχονησίῳ ἀνοικτὴν κλέπτει δὲ εἰσελθόντες τῷ ἀφῆρσαν 1500 δραχμάς.

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΦΥΓΟΔΙΚΟΥ
Ὁ ἐπὶ ἀποπειρᾳ ῥόνου κατηγοροῦμενος ἐπὶ πολλῶν καιρῶν διαφεύγων τὰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης Πανουργιᾶς Κασιλίτης συνελήθη χθὲς ἐν Λαμίας, ὡς τηλεγραφικῶς ἀνηγγέλθη ἐνταῦθα.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ
Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν Μακρυνίτῃ κατῶν χερτοπαικτικῆς ἑριδος ὁ δεκαετήριος Πάππας ἐφρόνησε τὸν συγγαίριον του Νατσοῦκαν.

ΔΩΡΕΑ ΕΙΣ ΤΟ ΑΣΤΕΡΟΣΚΟΠΕΙΟΝ
Ὁ ἐν Λονδίνω ὀμογενῆς κ. Κωνστ. Ἰωνίδης ἡ Πλεξῆς ἰδωρῆσαστο εἰς τὸ ἀστεροσκοπεῖον μας ἰσημερινῶν τηλεσκοπίων ἀνακατασκευῶν οὐτινος τὸ κάτοτρον ἔχει διάμετρον ἑνδεκα ἀγγλικῶν δακτύλων τὸ τηλεσκοπίον τοῦτο συνοδεύεται ὑπὸ ὄλων τῶν συμπληρωματικῶν αὐτοῦ μηχανημάτων.

ΠΛΗΡΩΜΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΤΟΥ «ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ» ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΜΑΣ
Καίμενα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Προστατεῖο ἀρ. 8 ἀπέναντι τοῦ νεωστὶστου θεατροῦ τοῦ κ. Μπαλάνου ἔκει ὅστις θέλει εὐρίσκει καὶ τὰ προηγούμενα φύλλα τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Ὁ βασιλεὺς Κάρλος διήλθεν ἐν Πίστης τὴν 4ην Ἰανουαρίου μεταβαίνων εἰς Παλλάνταν, ἐνθα ἡ σύζυγος αὐτοῦ Ἐλισαβέτ κατὰκαίται σοβαρῶς νοσοσα. Ὁ βασιλεὺς ἔμενε ὀλίγας τινὰς ὥρας ἐν Πίστῃ ὅπως γεωμπτῆ μετὰ τοῦ ἀυτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ. Τούτο ἀποδεικνύει ὅτι αἰ πρὸ δύο μηνῶν διαδοθεῖσαι παρελθοί ῥήματα περὶ τῶν σχέσεων τῶν δύο μοναρχῶν ἦσαν ἀνοπιστάτοι, ὅτι δηλ. ὁ Ρωμοῦνος μονάρχη ἀπὸ ἐπισκερῆ τὸν βασιλεῖα τῆς Ἰταλίας ἐν Μόντῃ καὶ τὸν αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας ἐν Βερολίνω ἐπανεκαμψεν ἐκ Παλλένζας εἰς Βουκουρεστὶον μὴ παραμένει ὅπως ἐπισκερῆ καὶ τὸν αὐτοκράτορα τῆς Ἀστρίας ἐν Βιέννῃ. Τὸ βέβαιον εἶνε δὲ κατὰ τὴν περιστασιακὴν ἡ ὑπογραφὴ κρίσει ἐν Βουκουρεστῷ ἠτάχασε τὸν βασιλεῖα Κάρλονον ἐκ ἀκαλοῦθησῃ τὸ ταξιδεῖον του ὡς ἐνεσσι ταχύτερον. Οἱ πλείστοι τῶν ρωμοῦνων ἀπυργῶν διακρίνωσι φιλικάς πρὸς τὴν Τριπλῆν Συμμαχίαν, καὶ ὁ κ. Κάρπ, ἐν ἐκ τῶν ἑξοχότερων μελῶν τοῦ νέου ὑπουργεῖου, συμπαθεῖ ἀναντιρῶτως πρὸς τὴν Ἀστρίαν. Ἐὰν, λοιπόν, ἠθέλει τις ἀποδώσῃ πολιτικὴν σημάειαν εἰς τὴν μεταξὺ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ἀστρίας καὶ τοῦ βασιλέως τῆς Ρωμανίας συνέντευξιν, τούτο ἀποδεικνύει τὰς παροῦσας φιλικάς τῆς Ρουμανίας διαθέσεις πρὸς τὴν Ἀστρίαν.

ΤΟ ΜΟΝΟΠΩΛΙΟΝ ΤΟΥ ΚΑΙΝΟΥ ΕΝ ΠΕΡΣΙΑΙ
Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Τεχεράν, ἡ πόλις αὐτὴ ἀπὸ τῆς 23 Δεκεμβρίου φρουρεῖται ἰσχυρῶς. Ὁ λαὸς εἶνε ἡσυχος, ἀλλὰ δυσπρεστημένος. Τὴν 26 ὅμως τῆ αἰτίσει τῆς κυβερνήσεως ὁ διευθυντῆς τοῦ μονοπωλίου τοῦ καπνοῦ ἐξέδωκε τὴν ἐπομένην κοινοποίησιν, ἥτις καὶ ἰστοροκαλλήθη εἰς διάφορα τῆς πόλεως μέρη, ἔχει δὲ ὡς ἐξῆς:

Ἐπειδὴ ἡ αὐτοκρατορικὴ κυβερνῆσις παντελῶς κατήγγεισε τὸ μονοπωλὸν τοῦ καπνοῦ τῶσων διὰ τὸ ἰσωτερικῶν ἔσον καὶ διὰ τὸ ἑξωτερικῶν καὶ ἔφαμεν εἰς ἐμὲ ἐπισήμως περὶ αὐτοῦ, ἀναγγέλλω εἰς ὅλους τοὺς ἐμπόρους, οἵτινες ἐπέωλησαν καπνὸν εἰς τὸ μονοπωλίον, ὅτι δύναται νὰ λάθωσιν αὐτὸν ὅπως, ἐπιστρέφοντες δὲ τὸ γ

πλάγχαναν επί τη θλιβερά αλλοίωσι του προσώπου του. Ο Μωπασσάν έφερε κατά το ταξίδιόν του τον σωφρονιστικόν γι-τών, συνοδευτώ δε υπό του υπηρέτου του και βοηθού τινος Ιατρού. Έκ του σπαθίου άπιστάλη εντός άμάχνης εις το θεασηντήριον του δάκτορος Μπάλιν. κατά την έδωδ Βερτών, και εκεί κατά την άφιξίν του κατελήθη αλφειώδης υπό φρεσής μανίας και άπειραβλή να συντηρή τά πάντα περί αυτόν. Άλλά έκρατήθη και έδωθ σφιγτά υπό έπτά υπηρέτων του θεασηντήριου, εις τους οποίους άνετέθη να ύπηρατωσιν αυτόν άσπληρά, όπως προλάβωσιν πέν τυχόν άπεικατόν εις μέρους του. Άμυδρά έλιπε ύπαρχει νύν οτι θ' άνακούψη ποτε ο ταλαίπωρος μυθιστοριογράφος εκ του φοβερού δυστυχημάτου, όπορ τω συνέβη. Ο περίφημος Ζολζές έρωτηθείς περί τινών ζητημάτων σχετικάς προς τον συνάδελφόν του, ούτινος ύπήρξε στενόστονος φίλος, άπεκρίθη, ότι δεν έξεληστήσο καθόλου διά την παρουσαν κατάστασιν τής υγείας του Μωπασσάν. Άνεμίαν την παρρησιούνην του τελευταίου τούτου και άποδίδει αυτόνην τήν επίθεσιν του ά τ α β ι ο μ ο υ. "Όσον άρροφ' δι τού γενικώς πιστευόμενον. έστι οι μεγαλοφρεσ' ή οι υπερόχοι ταλάντων άνδρες εις διανενητικώς βελλίζοντες, ή συγγραφεύς τής "Νανξέ" προσηύει ή θεωρία αυτή εινα υπερβολική. Είνα άλλως, ότι ο Πακιάδ, ή "Ιουάννης" "Ιακόβος Ρουσα και πολλοι άλλοι όμοιοι αυτόν διαταράχθησαν διανενητικώς, άλλ' όσον άρροφ' τον Μωπασσάν ή παρρησιούνη του έινε κληρονομική. "Ο πατήρ του άπέθανε τελλός, ή δι μήτηρ του ή οποια ζή άκούη δεν έινε τόσον εις τή καλά τής. "Ο Μωπασσάν, πλούσιος, νέος και ένδοξος, ήρέσκετο πολύ εις τής διακαδύσεις, άλλ' ήτο όμοιος και έργάτης έπιμελής και εύσυνείθετος των γραμμάτων, βαθμηδόν δε ο πρώην bon vivant μεταβλήθη εις τον άφριώτερον των μυθιστορητών. "Αηδίαζε να όμιλη περί φιλολογίας και περί των ίδιων του έργων, ως δε προσβής έγγράμμιος, έδίδεν άνάπαυσιν και έρημιαν. Άλλά συνάμα έγενε και ο μεγαλειότερος ψεύστης του κόσμου, τή φευκάτω του δε ήσαν άλλως τερατολογίαι. "Εσχάτους τον ειχε καταλάβει ή μανία του άεροπορύν και διαρκώς ώφειλε περί τής άπορίας, ήν ειχε λάβει, να ζή άνά τούς όρίζοντας και όπέρ τής ήγγέσσας θλάσσας. "Ο Άλέξανδρος Δουμάς συγκατελέγετο και αυτός μεταξύ των όλίων φίλων, τους όποιους ή χ ω ν α κ α τ έ τ έ δ ή λέγονται, ο μυθιστοριογράφος εν τή μετανοήσά του. "Ο Ζολζές εν τέλει έινε άηλιπτομένος περί τής θεαπειίας του άτυχητος συνάδελφου του. Έκτός τούτου, έργαθή που ότι ο Μωπασσάν από του θανάτου του άδειού του έν τινι φρενακομείω, ειχε δοθη μετά μανίας εις την χρήσιν διαφόρων δηλητηριαζών ουσιών, όπιου, μορφίνης, χάσις και αϊβόρος. "Έπιστενε δε, ότι ο αϊθρή συνετέλει κατά πολύ εις την εξέψωσιν του νους του. "Έν γένει το σύνολον τής ιστορίας ταύτης έινε λίαν άγανεινόν και διαφέρει πολλήν συμπάθειαν έν Παρισίους όπέρ του πάσχοντος.

ΠΩΣ ΚΥΒΕΡΝΑΤΑΙ Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'.

Ο νόμος Συνέχεια το έσθλόν 168

Τοιαύτη έινε ή έξουσία και τοιαύτα τή καθήκοντα του sheriff, ως έρίζονται ταύτα υπό των έν ισχύϊ νόμων. άλλ' έν τή πράξει σπανίως ούτος προκαλείται να έκτελέσιν αυτά. "Ο άνακληρωτής αυτού, (under sheriff) έκτελει πάντα τή νομικά δικαστικά και τυπικά χρέη του αξιώματος τούτου. "Η άστυνομία άπαιτάται αυτόν τής φροντίδος του να άναζητή τούς εγκληματίας. περιηρήθη δι ή έποχή καθ' ήν ή έθνηκ ή άνακτα άσφαλώς ν' άνατεθή εις αυτόν, όσον γενναίος και πιστός και έν αν. Μεγάλη όμως έξοκολογεί να έινε τιμητ' το να κατέχη τις την θέσην ταύτην του sheriff, καθ' όσον μόνον άνδρες άνεπιλήπτου χαρακτήρος και έπαρκούς περιουσίας διορίζονται συνήθως εις αυτήν. "Όφείλει να συνδέει, και ξετιζή τους περιοδικώς έπισκεπτομίους την κομητείας δικαστάς, και έν άνάγκη να πάχειρ αυτούς έπαρκή προυράν έν λυγηρύτων, προς ύπεράσπισιν αυτού. Κατά τής πρώτης διαρκ. κέ

θεται διεξή του προεδρεύοντος δικαστού, περιζωσμένος ξίφος. "Οσάκις δε συμβαίνει ή λεγομένη απεφθεκτική σύνοδος του κοκοροποδικίου, ήτοι σύνοδος, καθ' ήν ούδεις ύπάκει ύποδικός, προσέρει τω δικαστή ζεύγος λευκών χειρίδων. Τά καθήκοντα ταύτα συν τή ύποχρέωσι του να προεδρεύη πάσης βουλευτικής έκοχής, ήτις ένδεδίεται να ένεργήθη κατά την μονοετή διάρκειαν τής δικαιοδοσίας αυτού. άποτελοφται το σύνολον των ύποχρέωσεων ής όφείλει ούτος προσωπικώς να έκπληρή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Δικαστήρια του κοινού και του κατ' έπιείκειαν δικαίου. Διαδικασία.

Δικαστήριον ονομάζεται ο τόπος ένθα άπονέμεται διά δικαστών ή δικαιοσύνη. "Έπειδή δε τώ συνήθει περιέβλεπε τον ήγεμόνα διά τής έξουσίας του έκτελεσιν τούς νόμους, έπισται ότι πάντα τή δικαστήρια κρύονται την έξουσίαν αυτού έν τού στέματός.

Πάντα τή δικαστήρια άναδιωργκώθησαν τώ 1873 διά τού περί "δικαστηρίων νόμου", όστις έτροπολογήθη και νύζηθη διά τού περί δικαστηρίων νόμου τού 1875. Τώ νέον τούτο σύστημα έγκριμίζετο ήδη από τής 1ης Νοεμβρίου 1875. "Όπως δε ένεργώς καταδειχθή την φύσιν και την έκτασιν των μεταβολών, αίντες επηγνηθησαν διά τού νόμου τούτου και δι' άλλων ψηφισθέντων από τώ 1873, και όπως έξηγήσθη τον έν "Άγγλιχ έπικρατούνη δικαστικόν όργανισμόν, επάναντις έινε να περιγράφω διά βραχέον πόε ήσαν καθηρητισμένα τή δικαστήρια πρό τού έτους 1875.

Τή "δικαστηρίων τής καγκελαρίας (Court of Chancery) προηδεύετο υπό τού λόρδου καγκελαρίου, δύο λόρδων δικαστών του έρετίου, του χειρφολλίκου (Master of the Rolls) και τριών υποκαγκελαρίων.

Τά έν τή αίθουση του Westminster συνεδριζόνητα κυριώτατα δικαστήρια του κοινού δικαίου ήσαν τρία: τώ Court of Queen's Bench, τώ Court of Common Pleas και τώ Court of Exchequer. Οι μόν δικαστάς των δύο πρώτων τούτων ονομάζοντο "δικαστάς των σχετικόν δικαστηρίων, εις άνήκον, οι δε του τελευταίου "βαρδονοί". "Ο άρχιδικαστής (Lord Chief Justice) τής "Άγγλικής και πέντε έτι δικαστάς προηδρευον του Queen's Bench: ή πρώτος δικαστής του δικαστηρίου των Common Pleas και πέντε έτι δικαστάς προηδρευον του δεύτερου τούτου δικαστηρίου: και ο λόρδος πρώτος βαρδωνος και πέντε άλλοι βαρδωνοί του Court of Exchequer. Πάντα ταύτα τή δικαστήρια, προσείτι δε τή του υκαρχείου και τή επί των διαθηκών και διαζυγίων δικαστήριον, συνηνομήθησαν ήδη εις έν "υπεράτον δικαστήριον", τώ όποιον άπαρτίεται εκ δύο τμημάτων, ών τώ μόν ονομάζεται "άνώτατον τής βασιλεύσεως δικαστήριον" τώ δε έτερον "ερετίου τής βασιλεύσεως". Τά άνωτατον τής βασιλεύσεως δικαστήριον άπαρτίεται εκ πέντε τμημάτων, ήτοι εκ του Chancery, του Queen's Bench, του Common Pleas, του Exchequer και του υκαρχείου. Τά "ερετίου" άπαρτίεται εκ των έπομένων δικαστών "αυτοδικαίως", ήτοι εκ τού λόρδου καγκελαρίου, του άρχιδικαστού τής "Άγγλικής, του χειρφολλίκου, του πρώτου δικαστού του Common Pleas και του πρώτου βαρδωνού του Exchequer: πρόσ δε εκ κοινών δικαστών, οτινες διορίζονται υπό τής βασιλεύσεως. "Οι τοιοῦτοι δε πρώτοι έσονται οι νυν δικαστάς των έρετών παρτ τή καγκελαρία, οι έπιμισθι δικαστάς τού μυστικου συμβουλίου, και τρεις άλλοι υπό τής βασιλεύσεως διορίζομενοι. Άναίερες κατά των άποράσεων τού δικαστηρίου τούτου γίνετι εις τήν βούλην των λόρδων. Τά όνόματα των παλαιών δικαστηρίων και ο ιδίωζων έκάστω τούτων γενικώς χαρακτήρ διατηρήθησαν έπ' όσον ήτο δυνατόν: πολλή δε των έξωτερικών μεταβολών έν τω τίτλῳ και τω καθαρτισμῳ των δικαστηρίων έινε μόνον τυπική. "Έν τή διαδικασία και τής διαδικασιής ταίς συνταχθεισαίς υπό των δικαστών συνοβή προς τους περί των δικαστηρίων νόμους γίνεται κυριώς καταφανής ή μεγάλη βελτίωσις ή επεινεθησα διά δύο προσφάτων νομοθετημάτων: επί τής τελειοποιηθείσης δε ταύτης διαδικασίας προτιθημια παρακαλιών να έρληκώσιν την ύμετέραν προσοχήν. Άλλοτε έκαστον των δικαστηρίων τού-

των, τή όποια νυν άποτελοφται τή διαφορά τμημάτων του υπεράτου δικαστηρίου, έκείνητος ίδιων δικαιοδοσίας. Τώ Queen's Bench έδικάζε μόνον ποινικάς ύποθέσεις και ύποθέσεις άπορώσας εις τών λεγγοιν ύποδεστέρων δικαστηρίων. Τή δικαστηρίων των Common Pleas ήτο προσωρισμένον δι' ύποθέσεις άναρρομίας μεταξύ ιδιωτών. Τή δικαστηρίων του Exchequer έλάμβανεν ύπ' έψη μόνον ύποθέσεις άπορώσας εις την είσπραξίν των προσόδων του κράτους. Αι διακρισεις όμοιας αυται, αίντες επί μακρόν χρόνον έξουδετερόντο διά νομικών πλασματών, καθηρηθήσαν, και δύνανται νυν ο' ιδίωτης να άνή τήν ύποθεσιν αυτού ενάπιον ούδούποτε των δικαστηρίων τούτων. Άλλά τώ Queen's Bench διαφυλάττει και νυν έτι είδικήν δικαιοδοσίαν έν τισ περιπτώσεσιν. Είνε τώ υπεράτον ποινικόν δικαστήριον τού βασιλείου: έπαρτυπει όπως πάντα τή ύποδεύτερα δικαστήρια μη έξέργασται, των όριων τής άρμοδιότητας αυτών και διά διαταχής καλούμενης certiorari δύνανται να διατζή όπως αϊ έννομιον αυτόν ύποθέσεις ύποβληθώσιν εις αυτόν προς εξέτασιν. "Εποπτεύει πάντα τή πολιτικά σωμειώσις και τούς δικαστάς, και δύνανται να διατζή αυτούς να έκτελέσωσιν ότι ο νόμος άπειζει έν πάση δημοσίε ύποθεσί, έν ή ούδεν είδικώς παρονογήλλεται. "Η "Άγγλική και ή Ουαλικία έινε διηρημέναι εις έκτώ δικαστικάς περιφέρειάς, ήτοι εις τήν

- Νοτιοανατολικήν περιφέρειαν
- Κεντρικήν
- Βόρειον
- Βορειοανατολικήν
- Τής "Οξωίνιας
- Δυτικην
- Τής Βορείου Ουαλικίας
- Τής Νοτίου Ουαλικίας

ΓΕΝΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ

"Ο ελικός έριθιός του έπει έκδοθέντος καταλόγου των έπισημοών έπιων και ήμερών, οτινες έινε έν χρήσει εις τήν ήγγλικήν τακτικόν στρατόν άνεργασται περίπου εις 26 χιλιάδας, έξ ών 15 χιλ. εις τας βρετανικάς χώρας, τή δε υπόλοιπον εις τή θαναέντι σύστημα του έπισκώ των "Ινδιών. Τή έγγημιον και έλασσόν έπιπικόν ομοικως έινε πολυπληθέστερον ή πτωχά ήτις στρατός: Τή πυροβολικόν έχει 11 χιλ. έπιπικόν και ήμερόνος, ών 3 χιλ. έπιπικόν, περίπου 150 φορτηγών ήμίονον έν χρείσει είς τή κανονιστική των όρέων, και τώ υπόλοιπον άπαρτίεται τώ ζεύγος των κανονιστικών και των φορτηγών μαζών. Αι άνωτερας κανονιστικαί άπαροοσίς μέλλων τριών έπιπων έν τώ πυροβολικῳ, συμποσοομένου εις 4 χιλιάδας και πλέον.

"Επιστήμων τις Ρώσσοι, άνόματι Κρόβιν, άποδίδει ότι τά νόσους, αίντες μακροτέρως τή άνθρώπινον ήμισ, εις ένδοματα τή όποια φοροόμεν. "Υποδεικνύει ότι ήτι ήτι καλά νά επαναφέρωμεν τήν άργύριον κατάστασιν εις έν διεσκόλιον ή "Άδαμ και ή Εβα, άλλ, να άποδοθήμεν τή φρενιμιά μας και να περιπαύωμεν άλλωμον! "Άλλά διαπίπερωσισμένους επιστήμων δεν έδιδε πρώτος τώ παραδέρμα!

"Ο Ρόβερτ Μουρ, νίος 24 ετών και υιός πλούσιου ήγγλίου του ή Κιρινιάτης, ήγέρσε περιεστρόν τι και πλεονωσας αὐτῷ ειπεν: έπιθώμω τωρα να τώ πω δοσώμε. Και διεσκόλις αὐτῷ πρὸς τή μίσην του... έπιποθέσθη άναμάνω εις τήν άλλων κέρων τή άποτελεσμα τής έκπαισοκρήσεως!

Τό πλατῷ ρωδικινον τής Κίνας τυχάνει άδιοπεριεργων. Κατά τώ ραινωόμενον ύπολόγει πρὸς στοργυλλόν τεμαχίμ κρικατος με λίθον έν τώ μέτῳ. Έκ πρώτης δε όψεις φαίνεται ότι διά πίστειας έσοπιόθη.

"Από έργαζίων γρόνων έγένοντο αι πρώται δοκιμαί όμοια εισαχθη ή καλλίτερη τής μετάρης εις "Αμερικίν. "Ιεσώδης ο πρώτος άναγνος ότι το κλιμα τής Βεργηνίας έινε έννοτικῳ πρὸς καλλίτερησιν τής μετάρης, άπισταιε τώ 1622 ώς μεταστοχολώκων, και λευκας σικαληνίας κατ τών άναγκαιών έδνήγων.

Κατά διαδοχικων περιεργων φήμην, ο στρατηγός Βουδ διόρισε τήν προσέβειαν του θυγατέρα διαδοχον αυτῷ έν τή διαίτησιν του Στρατού τής Σουηρίας. "Ο υιός αυτῷ έινε ήδη άρχηγός του έπιτελείου, άλλα συνεισεία διατάξις τινος του στρατού, ο στρατηγός αυτῷ δύνανται να κληρωθή τήσ τή αξίωμῳ του, μεθ' άλλης τής έξουσίας και των προνομίων του εις οίονδήποτε βελήθ.

"Η προσβυτέρα θυγατέρ του Τολσοτί δεν έινε όπαδός του δασκαλιών του πατρός τής. Είνε καλλιτέχνια και ζωγραφίζει καλά. "Η δευτερότοκος δε θυγατέρα του έννοκλήθη τόν πρώτον του βίου του πατρός τής καδού ένδομοίμη ύ ζωρικῳ, άροσιμῳ και χρησιμοοσιμῳ τον ρόνον τής άντίστασής, έργαζομένη και προνίζουσα ύπερ των πτωχών.

ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΠΛΕΚΤΑΝΗ - ΠΛΕΚΤΑΝΩΝ

ΗΤΟΙ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1760 - 1856

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΠΕΝΤΕ.

Υπό ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣΤ'.

(συνέχεια).

Η επανάστασις του 1769

"Έν τοιαύτη των πραγμάτων θέσει καθίστατο μόν προς πάντα άδύνατον να προέβη τώ άποθηρόμενον, όταν ή Ρωσία ήθελεν εξέλθει νικήτρια, όμως οί Έλληνας και άν άπέτυχανον ως προς τήν έλιπίδα τού να τούς οχημασιθή ήτον άνεξάρτητον βασιλείον, ήθελε καν, κατά τού αυτός δοκουν, βελτιωθή τή μέγιστα ή έλευτών πολιτική κατάστασις, μεταδίδοντας εκ του άλλωθρηκου βαρδύρας, υπό κράτος όμβηρησασ.

Τούτο τότε ήτο πενήτων και προτιμότερον παρτ παντρώ σεβέν έλληνας. Τήν σήμερον όμοια τού τοιούτου θεωρείται υπό άλλωιν πολιτικῳν έποψιν ή δε θεια προνοια διέθεσε τότε τή έλληνικήν φυλήσ έχι προς βλάβην τής. "Ο Παπαζόγλους έινε ο ήρωας τού 1770, ή δε αϊτία τής στραγής τώ χρησησθένω όφείλεται καθολικήσ προς τους ρώσσοις, και άν καλή ή Αϊκατερίνη διά των πρὸς τον Βολταίρον έπιστολών τής τούτους Σπαρτιάτας έκφυληθήστας (dégénérés), και ότι έαν ήσαν αϊστέρητα, τώ άμφιθεάτρον των "Αθητών ήθελε πούσει τού να ήνε λαχνορσφειτόν τώ δε Αύκιον εις σταυλός (α).

Οί άσπολοι και άπροπαρκατωοί Έλληνας άδηρηθησαν ούχι εις επανάστασιν παρτ των ρώσων άλλ' εις τώ μακαλειον του βαρδύρας διά τής αναπαρκεύς των ρώσων βοθηθείς. "Ο ρώσσοι διηγερνον τούς Έλληνας εις επανάστασιν, όπως θεσωσιν επί τού θρόνου του Βουαντίου τον υιόν τής Αϊκατερίνης, όστις και επί τούτω εξέπαυθείθη τήν έλληνικήν γλώσσων.

"Ο δε Βενάνης, όπως άποσύνη τās συνεπίας, πτωχός και έλεεινός κεντέρων εις Ρωσσίαν, όπου ή Αϊκατερίνη τον έδήθη καλώς και περιέθαλψεν, ως και άπασαν τήν οικογενείαν του. "Ο συνταγματάρχης Leak (β) και ο P. Rouqueville (γ) έγνωρίσαν τον υιόν τούτον έν Κερκυρά, όπου ήτο γενικός πρόξενος τής Ρωσσίας. "Απαντα τή κτήματα του Βενάνη έδημιούθησαν τώ δε έρπίστω του κολοσαίου πελατίου τον έσκόλιον μέχρι: τού 1814 όπου ο κ. Κομητάρχης ειρε γραίαν τούτου άργόγονον κατοικουσαν εντός, και τής όποιας ποιεί άρσίαν εινονογρασίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣΤ'.

Τὸ συμβούλιον τῶν Ἀρματωλῶν.

— Πῶς μ' έγενεας καπετὰν Βάλλιο, λιγνός σάν τὸ κίτρο!... Πούθε μ' έρχασαι καπετανόπουλο; πού 'συνα κρημνάες; άρώταγα και ξαναρώταγα τὸ καπετάν Μήλιο τώσαις φράσε, μὰ δὲν μπόρεσε νὰ μου δώσῃ μὴ ἀπάντηρι πού νὰ μ' εὐχαριστήσῃ.

— Σωλάτῃ, καπετάν Ζίδρο... πούθ' έρχομαι; ἀπὸ μέσα ἀπὸ μὴ βουσοσρηλή, σάν τὸ παλιῶ τῷ φαγγυρῳ λαμπροεγγημένῳ, πού συνύχναμε μὲ τὰ περιστάσια και τὰ χελιδίνια, ταίς άροκάσις, και τούς λίκους, και έπου μὴ λυγερῆ κερά... μοναχῇ Νεράϊδα, όμορφη σάν ασπρόδολο θεανὸ πού έχει μαύρα μάτια μεγάλα και ζυμωμένα μὲ τὸ γάλα, όπου σάν γυλαίε πέτρους τα ρέδα στη μολδαί τής, ήτανε ή βασιλεύσα μου, ή Σουλτάνα τῆς σπηλιῆς, και τῶσαι χρόνια με κράτες σκαλιό τής.

— Άλλήθει, Βάλλιο!... και πῶς ελευθερώθηκες ἀπὸ τῶσαι γλυκῆ Νεράϊδα... σ' έβίωθε, ή μόνος του φαγγυρις;

— Μή μ' άρωτᾶς, καπετάν Ζίδρο!... να ζήσῃς μή μ' άρωτᾶς... γιατί τὸ ἀπάντω μὲ τὸ τραγούδι!

"Τὸν ούρασὼ να χέλω χερσί, "Τὴν θέλασα μολάν, "Γιὰ να περιγράψω τὰ πῶμα μου, "Πιλά δὲν θὰ με φτάσῃ!"

— Πέσ μου, καπετάν Ζίδρο, 'μίλησέ μου τῶρα ψίχα γιὰ τὸ μακαριτῷ τὸ μάρμαρα μου τὸ Μιλλιόνη....

(α) "Επιστολή XXVII έπιστ. 26 Σεπτεμβ. 1770, και 25 Δεγουστω 1771.

(β) Martin Leak τομ. Α', σελ. 326.

(γ) Poqueville τὸμ. Α', Bils 3. α. 9' σελ. 32.

χρήμα στή ρωμηοσύνη να μη ζήσῃ ως σήμερα τέτοιο άρχοντοπαλήκαρο!... Ψουνα μισράτα, καπετάν Ζίδρο; έπλοκαμμε με τὸ Σουλτάνη, γιατί δὲν μπόρεσε στή μέση να τῷ ελιώθῃς Ζίδρο; και οί δύο θὰ πού χρσσοοσαν σήμερα χατήρι.

— Δὲν ήταν βολετός καπετάν Βάλλιο! έβαλα τὰ δυ- νατά μου, άλλα και οί δύο ήσαν ἀπὸ κρασί και τή ρι- λοστηρία ως τὸ μάτι μεθυσμένον. Δὲν ήταν οὔτε τῷ τιμῆ μου, τήν όραν όπου ήταν να χτυπήθουν να πάγω να τραβήξω ἀπὸ πίσου τὸ Σουλτάνη, γιατί θ' άτίμαζα τὰ ζαμπράκια μου και θάχαγα γιὰ πάντα τήν ύπόληψή μου κοντά στο Χρῆστο Μιλλιόνη.

— "Εχεις δικαιο, καπετάν Ζίδρο... κανένα άλληνό παλληκάρι δε βαρεί ἀπὸ τῷ κλάτσι των όχθρῶ του' να τώρα πού μαστε σ' έλευθέρω άλλωιν, σέ άνοιχτή "πα- νάστασι" όποιος ρωμηός δὲν κἀνει τὸ χρέος του, δὲν εἶνε βίσιος νὰ έχῃ τὸ νόμισ "Ελληνας, και σάν δὲν μπόρεσώμε βτερε' ἀπὸ τῶσαι τῆς Μοσκόβιας βοή- θειας πού μᾶς στέλειν: τῷ στερηθῆς στρατεύματα, και τῷ θάλασσας άρμαδες να ξεκαπτερόμενε έλο τὸ Μου- χαμάτικο σὲτ' ἀπὸ τῶν τόπο μας, τώλα στούς κλέφταις και τὰ παλληκάρια μόνοντα στα ζαμπράκια μας και σ' ελα τὰ καπετανάτων "Αγράφων και τὸ "Όλομπου.

— Θά τούς ξεκαπτερώμενε... θὰ τούς ξεκαπτερώ- μενε... Καπετάν Βέλλιο! τὸ μόνον όπου σκούθῳ εἶνε, να μὴ κινώμεσ τὸ κηρύ μαρ σὲτ' στή Ρωμειλη χρω- στίμα να ρεβολίσωμε μονομῶσι τὸ "Εξέμαλι, και να σμιλώμε τὸ Ψαρὸ και τούς Μοσκόβιτας στή Τριπολι- τῆ ἀπ' εἶσο; ο Καπετάν "Ανδρούτσος καρτερᾶς τούς δύο Κατσαντώνιδας μὲ τὸ κηρύ τῶν πού, πού 'ναι δύο άντρωμοίμον σάν να βγήκαν ἀπὸ τῷ σπιλιῶ ενός Οθλω- κού καπτανίου. Πέσο άσέρι έχεις μαζῷ σου, Καπετάν Βέλλιο!

— Είκοσι άνομάτοι' άλλ' εἶνε ένας κ' ένας... ελαι χειμαρρῶταις και ο γενάτος έκλεβ πού κηρύ σάν άρπῆθ μάρορ, εἶνε τὸ προτοπαλήκαρο μου. "Ο Ζάκκος ήτο μὲ τὸ Μπῆν τὸ Τεπελιώ τῶσαι χρόνια προτοπαλήκαρο.

— Τὸ Μπῆν! τὸν "Άλλ' τῆς στρίγκλας τῆς Χάνανας τὸ γυιό! Έμαθες πῶς έμπόλανε και κοντεύει να γενή Δερβῆν "Άγγε τούτος ο μουλκαρολήφας!... ώρ ένορηπῆ πού θ' έμπροσάσε τῶσαι παλληκάρια τῆς Τρικουμάρας και τῆς Χειμαρρας, να δὲν ξεκαπτερόμενε, σάν δὲν έκλεγε στή κορτά μου.

— "Εχεις δίκιο, Καπετάν Ζίδρο... εγὼ φτάγω και όχι άλλωσαι, μόνος εγὼ! γιατί γιὰ τὸ χατήρι μῆς γυναικάς, πού και εἴ' αυτή μετανῶθ και σπαει τ' όμορφῆς κεραλί, ο "Άλλ' ή, και πῆρε τ' άπάντω, πού οὔτε να τὸ σμιλῆς και κούσεντισίησῃ πρὸ μοροῆς; άφορμῳ Καπετάν Ζίδρο, σὲ ήσους πού μάρμαρα μου φαγγυρῳί, έγενεας κατῶν προτοπαλήκαρο του, τώρα κληρονομιάς τὸ μιλλιόνου τὸ ζαμπράκιου του, τὸ Κουσανάτω του' ἀπὸ σένα γῶ δὲν μ' έμπερδὼ να ζω κρηματῶσάν του' άπὸ σένα γῶ δὲν μ' έμπερδὼσιν και θὰ σοῦ πῶ τῆν ιστορία μου' θὰ πού ξεμυτρωτῶ τὸ ελα μου' και εἶπ', εἶν τῷ σέ τούτο τὸ κῆρμ, τῷ μόνον γιὰ να κδι- κηθῷ και εἰσω τὸν μπαπέθη τούτο τῷ Χάνωος τὸ γυιό.

— "Αμ' δὲν εἶσαι μόνος... έμαθες τὰ καλά πού κμαε σὸ Κόρμωτο; μὰ πῶς μεγαλόνο σ' ένα χρόνο μέσα!... και εἴ' αυτός, κοντεύει να γενή Πασῶς τὸ "Αργυρο- κάρταρο.

— Τὸ πιστεύω, θὰ γενίη!... άναστραζών βαθέως ένουθῶρος καθ' εαυτόν ο Βέλλιος; εἶπα στρέψας πρὸς τὸν άνάστηρον πρόθεσας: — Εἴ' ένα κυσέτι, πούτε χρι- στιανός δὲν τὸ χει... αυτῶς τὸ προτοπαλήκαρο μου; κῆς εἶνε ή άρχή τῆς τύχης του τὸ προτοπαλήκαρο ο Ζάκκος... τὸ καύμενο τὸ παιδί μὴ και τὸ θελε; τού πού οὔτε να τὸ σμιλῆς και κούσεντισίησῃ πρὸ μοροῆς; άφορμῳ Καπετάν Ζίδρο, σὲ ήσους πού μάρμαρα μου φαγγυρῳί, έγενεας κατῶν προτοπαλήκαρο του, τώρα κληρονομιάς τὸ μιλλιόνου τὸ ζαμπράκιου του, τὸ Κουσανάτω του' ἀπὸ σένα γῶ δὲν μ' έμπερδὼσιν και θὰ σοῦ πῶ τῆν ιστορία μου' θὰ πού ξεμυτρωτῶ τὸ ελα μου' και εἶπ', εἶν τῷ σέ τούτο τὸ κῆρμ, τῷ μόνον γιὰ να κδι- κηθῷ και εἰσω τὸν μπαπέθη τούτο τῷ Χάνωος τὸ γυιό.

— "Αμ' δὲν εἶσαι μόνος... έμαθες τὰ καλά πού κμαε σὸ Κόρμωτο; μὰ πῶς μεγαλόνο σ' ένα χρόνο μέσα!... και εἴ' αυτός, κοντεύει να γενή Πασῶς τὸ "Αργυρο- κάρταρο.

— Τὸ πιστεύω, θὰ γενίη!... άναστραζών βαθέως ένουθῶρος καθ' εαυτόν ο Βέλλιος; εἶπα στρέψας πρὸς τὸν άνάστηρον πρόθεσας: — Εἴ' ένα κυσέτι, πούτε χρι- στιανός δὲν τὸ χει... αυτῶς τὸ προτοπαλήκαρο μου; κῆς εἶνε ή άρχή τῆς τύχης του τὸ προτοπαλήκαρο ο Ζάκκος... τὸ καύμενο τὸ παιδί μὴ και τὸ θελε; τού πού οὔτε να τὸ σμιλῆς και κούσεντισίησῃ πρὸ μοροῆς; άφορμῳ Καπετάν Ζίδρο, σὲ ήσους πού μάρμαρα μου φαγγυρῳί, έγενεας κατῶν προτοπαλήκαρο του, τώρα κληρονομιάς τὸ μιλλιόνου τὸ ζαμπράκιου του, τὸ Κουσανάτω του' ἀπὸ σένα γῶ δὲν μ' έμπερδὼσιν και θὰ σοῦ πῶ τῆν ιστορία μου' θὰ πού ξεμυτρωτῶ τὸ ελα μου' και εἶπ', εἶν τῷ σέ τούτο τὸ κῆρμ, τῷ μόνον γιὰ να κδι- κηθῷ και εἰσω τὸν μπαπέθη τούτο τῷ Χάνωος τὸ γυιό.

— "Αμ' δὲν εἶσαι μόνος... έμαθες τὰ καλά πού κμαε σὸ Κόρμωτο; μὰ πῶς μεγαλόνο σ' ένα χρόνο μέσα!... και εἴ' αυτός, κοντεύει να γενή Πασῶς τὸ "Αργυρο- κάρταρο.

— Τὸ πιστεύω, θὰ γενίη!... άναστραζών βαθέως ένουθῶρος καθ' εαυτόν ο Βέλλιος; εἶπα στρέψας πρὸς τὸν άνάστηρον πρόθεσας: — Εἴ' ένα κυσέτι, πούτε χρι- στιανός δὲν τὸ χει... αυτῶς τὸ προτοπαλήκαρο μου; κῆς εἶνε ή άρχή τῆς τύχης του τὸ προτοπαλήκαρο ο Ζάκκος... τὸ καύμενο τὸ παιδί μὴ και τὸ θελε; τού πού οὔτε να τὸ σμιλῆς και κούσεντισίησῃ πρὸ μοροῆς; άφορμῳ Καπετάν Ζίδρο, σὲ ήσους πού μάρμαρα μου φαγγυρῳί, έγενεας κατῶν προτοπαλήκαρο του, τώρα κληρονομιάς τὸ μιλλιόνου τὸ ζαμπράκιου του, τὸ Κουσανάτω του' ἀπὸ σένα γῶ δὲν μ' έμπερδὼσιν και θὰ σοῦ πῶ τῆν ιστορία μου' θὰ πού ξεμυτρωτῶ τὸ ελα μου' και εἶπ', εἶν τῷ σέ τούτο τὸ κῆρμ, τῷ μόνον γιὰ να κδι- κηθῷ και εἰσω τὸν μπαπέθη τούτο τῷ Χάνωος τὸ γυιό.

Τὸ Λίμπου, τὸ Λεγλή και οί Γιάτες τὸν έπροσκόνησαν, και τὸν έγένωμον ελωφ και μετάνοιας. Τὸ άνδρωμένο Χόρμωτο ήθελε ν' άναστραθῆ, άλλ' ύστερα περάσε να κἀμῃ μέσα γιὰ μέσας' ή αμφορροσύνησ τής έπρο- σκόλασε τῆς προσπί και άρχεντες Χορμῳίτας, εἶπε τε Τεπελιών γιὰ να συμφορηώμενε, και άμα ήσαν, εἶπειε κρηφά στή πολιτεία του Βαλι Γέγκινα τὸ άσέρι του και έσραξεν τους έρμυτατώτους άθροπων γυναικατα και γέρους, και κἀφανε και κρημνισαν τὰ σπήρια οὔλα τῆς χωρας, ύστερα περάσαν ἀπὸ τὸ μαχαίρι: τῷσι προσπί και ήψσαν εις τὸ σουλῶ, ένωσαν τὸν καύμενον τὸν Κρωῶ Πριφτή (α).

— "Άργε να ξεκαπτερώμεσ μὴ φορὰ τούς Τού- ρους ἀπὸ τὸ Μορβῶ, κῆ' ύστερα σοῦ μιλῶ με τὸ βῆθ' έχει χρορῳ, πού να 'χεν έκατό κεραία δ' έστανον έλευσ για να τῆς γορτάξῃ... αν πῆς δα τούς δύο Κατσαντώνι- δας, πού μισροτά τους κῆς τῆ μήτηρ και τ' αυτῶ τῷ μπαρμπα τῶν τῶ Πελλυρόνη τῷ μουλκαρομῶρ μέσα στή σπηλιῶ τῷ Γοκράτῆ, στήν ζιγηρ τῷ κόσμου εἶν πῶθη να κρηυθῆ, θὰ τρέξουν να τὸν ζήτήσουν... "Ας τὸν λαρηνοήσωμε γιὰ τῶν ὠρῶ πάμε γιὰ τὸ "Ανδρούτῳς θὰ καρτερῶ, γιὰ τὸ εἶσο με τὸ κῆλη ἀπὸ πανου ἀπὸ τὸ πωρῆν.

"Η όμιλη αυτη έλαβε χωραν κατὰ τὸ στέμιον όπου έπρόρει ο Ζίδρος μῆδς βροκαλίνας τῶν "Αγράφων μετὰ πυκνών βάρων και δυσκότων βράχων συνδεδεμένη. "Εν- ταυθα ήτον ο τόπος τής συνεντεύξεως πολλών όπλαρχηγῶν μετὰ των παλληκαριων των, ίνα έντεθιν εις έν σῶμα τῶν "Ανδρούτσων εισβλήωσιν εις Πελοποννήσον.

"Ο Βέλλιος μετὰ τῷ Ζίδρου μετέρχων εις ένα πύργον, όστις έντοτο ως σκοπιῶ επί τῷ ύψηλοτέρω τής βροκαλῆνης εδάρους. "Ενός τής τού πρώτου πατωμα- τῶς διαγωνίου αϊθούσος του έκάθητον γκαμῆ επί ταψῆ των και των κηπιων των πολλοί όπλαρχηγοί κατηνύω- τας και παρουσάζοντες ρωσιογενίμας σαρδάρς και πλῆρες συλλογιερῶν, ως έαν εύρισκοντο επί τής λάσεως δυσκόλου και περιπελεγμένου ζητημάτος.

"Ο των "Ακροκεραυνίων άρματωλός δὲν ήργησε να διακρήνη τὸν προεδρευοντα "Ανδρούτσον επί τής άμγυρ- ρωας έκείνης' και προσέθωον έφερε τήν δεξιάν αυτου παλάμων εις τήν καρδίαν κάμπτης τὸ σῶμα, έπερη τὸ βραχίονερ σεσασμόν δείγμα τής έθιμοταίας των χρό- νων και τῶν άνθρώπων έκείνων. Εἶπα στρέψας έκριπέ- ρηεν έν τὸν έθρη τρώπῳ έλευς μετὰ.

— Καλῶς τὸν Καπετάν Βέλλιο... καλῶς ώρισις... φυσογῆ, ζῆμπούκι και κατῶ τὸ Καπετανόστο... Ελα κατήσαι δῶ κοντά μου... εἶπεν ο "Ανδρούτῳς άναγκη- λίζόμενος στενώσ και φιλῶν τούτων εις τὸ σῶμα.

— Σπαλιῶ, άρχηγῆ... πρὸ καθήσο, συμφορῳ μου να γλυκορλήθῳ τὸν αδελφου μου, και τῷ άλλοι καπε- τανόμο πού γρονθῶ... Μιλῶ μετὰ σου, τώ πατερα και τ

ΤΟ ΠΑΡΟΝ

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ ΗΤΟΙ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΡΑΘΡΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΔΙΟ ΤΟΥ 1850 — 1881.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΕΞ ΤΟΜΟΥΣ
ΥΠΟ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Η κυρία και η θεραπεινός

Δίς αὐτῇ, πρὶν ὑπάγει εἰς τὴν κλινὴν, μὲ κατέστησε προσωλακτικῆν δι' αὐτόν. Μοι εἶπεν, ὅτι τώρα εἶνε πεπειμένη, ὅτι ἐρωτεύθην τρομαρὰ μὲ τὸν ὄρατον Ἐλληνιστῆν, ὅτι δὲ πρὸ τοῦ νὰ πληροφρηθῶν παρὰ τῶν Ἐλλήνων τοῦ Λονδίνου καὶ τοῦ γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος τὰ κατ' αὐτόν, νὰ μὴν ὑποχρεωθῶ, ἢ νὰ μὴ ἐγκαταλείψω ἐμαυτὴν εἰς τὴν ἰσχὺν τοῦ πάθους μου, καὶ νὰ μὴ λαμπρήσω, ὅτι ὁ βασιλικὸς πρίγκιψ Χ... εὐρίσκειται εἰς τοὺς πόδας μου.

Ἡ Κλεμεντίνη ἐδαπάνησεν ὀλοκλήρως ὄρας πρὸ τοῦ κατοπτροῦ ἐνδομμένη καὶ κομωμένη Ἡ θαλαμηπόλος, ἐνδύσασα αὐτὴν, τῆ ὠμίλει ὅσα ἦκουσε παρὰ τῶν ἐπιλοΐμων ὑπερτάτων περὶ τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου, πρὸ πάντων δὲ παρὰ τοῦ ὑπερέτου Οὐμαῖ περὶ τοῦ κ. Σκοπελίδου.

Ὁ Οὐμαῖς, ὅστις εἶχεν ἐκ προκαταβολῆς φιλοδωρηθῆ γενναίως παρὰ τοῦ ἥρωος ἡμῶν, τὸν θεώρει ὡς τὸν τελευταῖον κέντημα, ὃν ποτε εἶδεν εἰς τὸν κόσμον. Καὶ ἐνταῦθα σημειώσεν ὅτι οἱ ὑπέρται καὶ αἱ ὑπέρται τοῦ Τσατσουροῦ ὡς ἐπάται ἔχουν ἀνοικτὴν πάντοτε τὴν παλάμη πρὸς τοὺς προκακλήματα.

— Περιέργου, Ἄννη, εἶνε ἐμὲ οὐδεμίαν ἐπίσημον ἐπι- ἐντύπωσιν ὁ νέος ὄρας, εἶπεν ἡ Κλεμεντίνη μετὰ ψυχρᾶς ἀδιαφορίας, εἶτα προσέθηκε στέρφουσα τὸ μικρὸν στόμα της: Mon dieu! φαίνεται τόσον φαντασμένος! Μόνῃ ἡ ἰδέα ὅτι περιμένει πᾶσα γυνὴ νὰ ριθῆ εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ εἰνε ἰκανῆ νὰ μὲ κάμῃ νὰ τὸν ἀφιόστω. Ἀς' ἑτέρου ὅμως εἶνε, δυνατόν νὰ διέλθῃ τὴς ὀδύκλῆρας τῆς συνανταστικῆς, δυνατόν νὰ διέλθῃ τὴς ὀδύκλῆρας τῶν ἡμέρων φιλονεικῶν μετ' αὐτοῦ... Πιθανὸν σήμερον νὰ μὲ κάμῃ περισσοτέρην ἐντύπωσιν.

— Εἴθε, μιλῆδιν, ἀναστενάζουσα βαθέως καὶ ὑψόφουσα τὸν λαϊμὸν της ὡς κύκνος, εἶπεν ἡ θαλαμηπόλος, ἥτις ἐκ τοῦ ἐπίσημον τοῦ καθίσματος ἐκέντησε τὴν μακρὰν κόμην της, ἐρριμμένην ἐπὶ τῶν ἐρρογλυφικῶν ὤμων της.

— Διατί, Ἄννη; θεωρεῖσά ταύτην διὰ τοῦ κατοπτροῦ, ἠρώτησεν ἡ δεσποινὴ Περσεβάλ.

— Διότι μὲ φαίνεται ὁ καλλίτερος νέος ὅπου εἶδον, καὶ διότι ἐπιθυμῶ νὰ ἴδω τὴν κυρίαν μου νεμευμένην μὲ ἓνα κολίκεν καρδιάς ἄνδρα, ὅστις νὰ τὴν ἀγαπᾷ καὶ περιποιηθῇ.

— Ποτὲ δὲν θὰ ἀνταλλάξω ἓνα λέρον Ἄγγλου, μὲ ἓνα ξένον ἀνεὶ τίλου... Ὅθι χάσω τὸν ἐγκέφαλόν μου ἐάν πρᾶξω τοιοῦτον τί, ἀπερὶ ἀπερίφραστα πρίγκιψ γερμανικὸς μὲ ἓνα κολίκεν γαλλοῦ... Ἐπειτα, τί γνωρίζεις σὺ, παληοκρίτισσα, δι' αὐτὸν τὸν ξένον;

— Ἄλλ' ἂν ἐρωτεύθῃτε, μιλῆδιν; ἀντερωτήσεν ἡ θεραπεινός, χωρὶς οὐδεμίαν νὰ δώσῃ ἀπάντησιν εἰς τὴν ἐρώτησιν τῆς κυρίας της.

— Ἄν ἐρωτεύθῃ; εἶπεν αὐτὴ σικρῶτα... Ἐπι δὲν ἐρωτεύθη... Ἐμὰι μὲχρι τῆς ὥρας ταύτης ἢ ἄ- πρώτος Κλεμεντίνην Περσεβάλ, θῆτικος ἐκ τῶν βαλῶν τοῦ ἐρωτος, ὡς ὑπερῶν μὲχρι σήμερον. Τί ἐπὶ παρακινή, παληοκρίτισσα, νὰ ὀμιλήσῃς ὡς τῆς;

— Τίποτε, μιλῆδιν, ἐξηροβήουσα εἶπεν αὐτὴ, καὶ θεωροῦσα ἐντὸς τοῦ κατοπτροῦ τὴν κυρίαν της, ἥτις ἐν- τὸς τοῦ ἴδιου κατοπτροῦ παρηκολούθει τὴν φαισιονομίαν τῆς θεραπεινῆς.

Τινὲς τῶν ὑπερέτων παρετήρησαν μόνον, ὅτι ποτὲ δὲν σὺς ἐνθυμῶνται ἄλλοτε νὰ συνδιαλέγεσθε μὲ κανένα ἄλ- λον τὸσον ὄραν, καὶ νὰ φαίνεσθε τόσον ψυχρομένη καὶ ἐνθουσιασμένη... Λέγουσιν, ὅτι ἔλα τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου σας ἐλάλουν, ἐγέλωσιν καὶ ἐξωραίζοντο, καὶ ἐλάλουν ζωηρότητα ἔκτακτον, ὅτι δὲ ὡς μαγνήτης ὅσα ἐρεϊλάμω πλησίον τοῦ ἔπου καὶ ἐν ἐπηγγιναν ὁ ξένος ἐκείνιος.

— Εἶνε τοῦτο ἔρωσ, παληοκρίτισσα; Διοθανομένη ἐνδο- μνον ταράχην, εἶπεν ἡ Κλεμεντίνη. Δὲν δύναται τις νὰ δεῖξῃ μικρὰν φιλοξενίαν πρὸς ἓνα ἐπισκέπτην, χωρὶς νὰ ἔχη τοῦ μ π α τ λ ε ρ κ α ι φ λ α γ κ ε κ α ι λ κ α ι κ α ι ο υ ὡς νὰ κἀμνον τὰς παρατηρήσεις των;... Ὁ ξένος ἐκείνιος

εἶνε ὁ πρῶτος Ἐλληὺν τὸν ὁποῖον εἶδον ζωντανὸν εἰς τὸν κόσμον, καί...
— Ἐγὼ τὸν θεώρουν γάλλον.

— Δυστυχῶς, Ἄννη, τὸ ἥμισυ τῶν κατοίκων τῆς Ἀγγλίας εὐρίσκειται ἐν τῇ ἰδίᾳ ἀπάτῃ. Φρονεῖ ὅτι πᾶς ξένος ἐπισκεπτόμενος τὴν Ἀγγλίαν δὲν εἶνε ἡ γάλλος. Ἄλλ' οἱ Ἕλληνας εἶνε ἡ ἀρχαιότερα καὶ λαμπρότερα φυλὴ τῆς Εὐρώπης. Ζύμη πολλὰ ἀνωτέρω τῆς τῶν Γάλλων καὶ τῆς ἡμετέρας. Ἐστάνθ ἡ πλείον πολιτισμένη, φυλὴ ἐξ ἧς ἡμεῖς ἀνευρέθημεν τὸν πολιτισμὸν μας, καὶ ὁ ἱππότης Σκοπελίδης εἶνε καθαρώτερον αἷμα, ἐρχόμενος κατ' εὐθέταν γραμμὴν ἐξ ἐκείνης. Ὅλα ἐκείνα τὰ ἀ- γάλακτα ὅπου βλάπτει κάτω εἰς τὸ παλιόντον, Ἡρα- κλεῖς, Ἀσροβίτας, Ἡβας, Ἀρεῖς, Ἐρωτας, ἦσαν αἱ εἰκόνας τῶν ἡρώων καὶ θεῶν τῆς φυλῆς των. Οὐδεμίαν φυλὴν ἀρχαιότερα αὐτῆς ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς γῆς.

— Πραγματικῶς, μιλῆδιν, ἔναι οἱ οἱ Ἕλληνας εἶνε τόσον ὄρατοι, ὅσον αὐτοί... Δὲν εἶδον ὄρατοτερα δόν- τια καὶ μάτια... Κἀνεῖ τὴν γυναίκα, ὅταν τὴν κυτ- τῆξ ἀπὸ τὴν ἀγαλλίασιν τῆς νὰ νομίζῃ πῶς ἓνα κρυφὸ χέρι τὴν χεῖραεῖ.

— Ἀρεῖ, παληοκρίτισσα! μοὶ φαίνεται ὅτι ἐρωτεύ- θης μετὰ τοῦτο... Πρόσεξον καλῶς... Ἐνθυμήθητι τὴν κοινωνικὴν θέσιν σου, καὶ ἐκείνην τοῦ ἱππότη. Δὲν ἐπι- θυμῶ νὰ μὲ φέρῃ εἰς ἀμφισβάναν.

Ταῦτα εἰπούσα, ἡ δεσποινὴ Περσεβάλ, καυχάζουσα ὀρθοῦθί διὰ μίαν μὲ ταράχην. Ἡ φράσις εἶνε ν ρ ο υ ρ ε ρ τ ἢ τὴν ἔκαμε νὰ ἀκινήσῃ. Ἐνόμισεν ὅτι ἡ χεὶρ τοῦ ἥρωος ἦσαν καὶ αὐτὴ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἐρρίπτετο αὐτῆς.

— Μήπως γνωρίζεις τίς τὴν ὄρατον εἶνε τὸν κό- σμον αὐτὸν, μιλῆδιν;... Ἰδοὺ, ἔγω μίαν ἐξελέγησιν τῆς Λονδίνου, ἣν ἐνομαζέται καὶ αὕτη Ἄννη. Ἦτο μία λαμπρὰ κόρη τῆς Ὑόρκου. Ἐπηγγεν ἐν Λονδίνου, καὶ ἐντὸς τεσσάρων ἐτῶν ἔγεινε βαρῶν. Ὁ ἀδελφὸς μου, ὅστις, μετέθεις ἐν Λονδίνου πρὸ τινων ἐβδουμάδων διὰ νὰ κηρύξῃ θέσιν, τὴν ἀτήνησεν εἰς τὸ πᾶρον ἐλευθέρου τῶν ὄρατων ἱππότης. Ἐξήγησε νὰ τὴν πησιάζῃ καὶ νὰ τῆς ὀμιλήσῃ, πλην αὐτὴ οὕτε κατέδωξεν νὰ τὸν χαρακτηρῇ, πολὺ μάλλον νὰ τὸν ἀποκηρύξῃ.

— Ποῖα εἶνε ἡ βαρῶν αὕτη;... Γνωρίζεις τὸ ὄνο- μά της;

— Μάλιστα ἡ βαρῶν Ἄννη Κίερμαν.

— Βαρῶν Κίερμαν; Τοιοῦτον ὄνομα δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν βίβλον τῆς γενεαλογίας τῆς ἀριστοκρατίας ἡ- μῶν. Ὁ σύζυγός της πρέπει νὰ εἶνε ξένος καὶ οὐχί Ἀγ- γλος.

Ἡ ἀριστοκρατία Ἀγγλίας, πρὶν ἐξελεθῆ, θεώρησεν ἀπὸ κεφαλῆς μὲχρι ποδῶν τὴν νεαρὰν θαλαμηπόλον της, καὶ μόλις ἐν τῇ τᾶξῃς κλινοῦσας, δὲν ἠδυνήθη νὰ μὴν αἰσθανθῆ ἀκούσιον ζηλοτυπίαν. Ἦτο εἰς τὸν κάλυκα τῆς ἦδης, δεκτικὰ περίπου ἐτῶν, μὲ παρταῖς λευκὰς καὶ ῥοδοχρόνους καὶ ἐπιδερμίδα λεπτοτάτην. Εἶχε δύο παρμελάνας ὀφθαλμοῦς, χαρακτηριστικὰ κανονικὰ, ἄ- ρηθον μελάνιναν κόμην, καὶ λαμὸν ὄρατον καὶ ὑψηλόν. Ἀνάστημα ἄνω τοῦ μετροῦ, συμμετρικὸν καὶ κατακά- θετον, δακτύλους λεπτοὺς καὶ χεῖρας ἀβράς, τὰ πάντα πλη- ρῆς ἡδύτητος καὶ ἀδύτης λαμπρότητας. Σὲ πόμο εὐ- δαιμονοῦν, ὅτι ἡ νέα αὕτη, μικρὸν ἐάν ἐγίνετο εὐτρα- στερέρα, ἦθελε μεταμορφωθῆ εἰς ἕξογον τῆς Ἀγγλίας καλλονῆς. Πρὸ πάντων δὲ ἦτο ποδιερά, ἔχουσα τὸν μι- κρότερον πόδα γυναικίος, τὸν ὁποῖον ἠδύνατο τις νὰ ἀ- παντήσῃ εἰς ὑψηλὸν ἀνάστημα.

Ἀναρρέμεν ταῦτα, διότι ἦτο πεπωμένον, καὶ ἡ νέα αὕτη νὰ πᾶξῃ σπουδαῖον πρόσωπον ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ νηριώτου ἡμῶν.

Ἡ Κλεμεντίνη Περσεβάλ κατέβη εἰς τὰ κάτω δωμά- τια τοῦ παλαιοῦ τῆς ἀνορείας, μὴ συναπαντήσασα δὲ τὸν κ. Σκοπελίδην, ἐπέστρεψεν εἰς τὸν κοῖτιονα της καὶ ἔκρουσε τὸν κώδωνα, κηρύσσουσα τὴν ὑπερέτριάν της. Ἄμα αὕτη ἐνεκρινήθη, λέγει πρὸς αὐτὴν: Ἄννη, πρέπει ν' ἀναχωρήσῃς ἀθῆμερον διὰ Λον- δίνου. Ἐλαθὸν ἐπιστολάς, καὶ βράζειες νὰ ἐπιστρέψῃς διὰ τινὰ ὑπερέτιν μου... Ἐντὸς πέντε ἢ ἕξ ἡμερῶν τὸ πολὺ ἐπιστρέφω καὶ ἐγὼ.

Ἡ θαλαμηπόλος, ἐν καὶ λυπηθεὶσα νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸσον ταχέως τὸ Τσατσουροῦ, ὑπῆκουσε πᾶραυτα εἰς τὴν διαταγὴν τῆς κυρίας της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Μία συζήτησις περὶ Ἑλλάδος.

Ἐπανακίμψασα εἰς τὰς κάτω αἰθούσας, ἡ δεσποινὴς Κλεμεντίνην Περσεβάλ, εἶρε τὸν πρίγκιψ Χ... ἀνομο- νόμως περιμένοντα αὐτήν. Οὗτος ἀπὸ τοῦδε οὗδ' ἐπὶ στιγμήν ἐγκατέλειπε τὸ πλευρόν της. Προσεγγίσεν δὲ μὲχρι σαφαστάτων προτάσεων γάμου.

Καὶ οὗτος διήλθε τὴν νύκτα ἀγρυπνῶν, καὶ ἀνευρέσ- μενος, ἐχι αὐτὴν, ἀλλὰ τὰς τεσσαράκοντα χιλιάδας λί- ρας τοῦ εισοδήματός της, αἰτίνας ἤθελον τὸν ἀπαλλάξῃ: εἰς τὸν τοσοῦτον θανατιστῶν, καὶ ἤθελον μεταβλεπεῖ αὐτὸν εἰς ἀληθὴ πρίγκιψ. Ἐβῆε τὴν χερσὴν τῆς ἤ- λειας, ἐάν καὶ ἡ ἔπαρσις τοῦ αἵματος ἀποσφύλλοι τοὺς τοιοῦτους θνητούς... Πρόσεβρε δις ἢ τρίς τὸ ὄνομα τοῦ

Ἕλληνος ἱππότη. Ἡ Κλεμεντίνη ἐκάγχισαν, ἀποκρού- σασα εἰρωνικῶς τὴν ἰδέαν. Ἐλεγον, ὅτι θεώρει ἐαυτὴν προωρισμένην δι' ἄνωτερον ὑποκείμενον καὶ ὄμως, πα- ραδόξως, ὁ νοὺς αὐτῆς ἄλλο δὲν ἐουλολογεῖτο ἢ τὴν ἀ- ποσίαν τοῦ κ. Σκοπελίδου. Ἦτο νῦν μία ὦρα μετὰ μεσημβρίαν, καὶ οὗτος ἀκόμη δὲν ἐβρίσκειτο. Ἦκουσε καὶ δὲν ἦκουσε τοὺς λόγους τοῦ πτωχοῦ γερμανοῦ πρίγκιψος. Ἐβρίσκειτο σὺννοος καὶ ἀρηρημένη. Καταπιεζομένη ὑπὸ τούτου νὰ δώσῃ μίαν ἀπάντησιν εἰς τὰς προτάσεις τῆς ὑψηλότητος του, ἀπηλλάχθη διὰ τῆς προσεγγίσεως δια- φερῶν προσκεκλημένων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν, ὁ κ. Οὐδέσμακωτ, ὁ σὶρ Ἐδουίνος Λάντστερ καὶ ὁ Ραφαὴλ Μόντης.

— Καὶ τί ἐγένεον ὁ φίλος ὑμῶν σήμερον; Ἡρώτη- σεν ὁ Οὐδέσμακωτ τὴν δεσποινίδα Περσεβάλ ἐνώπιον τοῦ πρίγκιψος.

— Mon dieu! ὁ φίλος μου! Ἡ φίλια μου χρονο- λογεῖται ἐκ τῆς ἰδίας ἡμερομηνίας τῆς ἰδικῆς σας, τοῦ- τέστιν ἀπὸ χθές, ὅτε κατὰ πρῶτον μ' ἐπαρουσίασαν καὶ σὺς ἐπαρουσίασαν.

Ἡ κ. Οὐδέσμακωτ ἐνόμισεν ὅτι ἀκούσιως προσέβαλε τῆς μίς Περσεβάλ τὴν φιλοτιμίαν, καὶ ἐστρέψε τὴν συ- ζήτησιν περὶ ἄλλο ὑψηλὸν λῖαν ἐπιτηδέως. Ἄπαντες νομίζουσι ὅτι ἐρωτεύθη αὐτὸν, πρέπει ν' ἀ- πορῶν ἐπὶ πολὺν χρόνον νὰ συνδιαλέγωμαι ἐνώπιον τῶν ἄλλων μετ' αὐτοῦ, διανοήθῃ ἡ Περσεβάλ.

Καὶ ὅμως δὲν ἠδύνατο νὰ τὸν ἐξαλείψῃ ἐκ τῆς μνή- μης της. Ὅσον δὲ οὗτος δὲν ἐνερανίζετο, εὐρίσκειτο εἰς ἀνησυχίαν. Ἠρχισα, τέλος, νὰ πιστεύῃ ὅτι ἀνεχώρησεν, ἀλλὰ δὲν ἐτόλμα νὰ ἐρωτήσῃ, οὕτε νὰ προσεγγίξῃ τὸ ὄνο- μά του.

Οἱ καλλιτέχνα τῆς Εὐρώπης, οἱ θαυμασταὶ καὶ ἐκ- τμηγὰ τοῦ ἀρχαίου ἡμῶν κάλλους καὶ τῆς ἀρχαίας ἡ- μῶν καλλιτεχνίας, ἀφίστανται αἶτι νὰ συνδιαλέγωμαι ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου.

Ἡ ἱππότης οὗτος, ἔλεγον ὁ Ραφαὴλ Μόντης ἐνώπι- ον τοῦ πρίγκιψος Χ... καὶ τῆς δεσποινίδος Περσεβάλ, εἶνε ἀληθῆς εἰκόνα τῶν ἀρχαίων κάλλους. Ἐν ἀληθῆς πρωτότυπον τῆς φύσεως ἐκείνης, ἥτις ὕψωσε τὴν γαν- ταίαν τοῦ φεῖδου, τοῦ Σκόπα τοῦ Πραξιτέλους, τοῦ Πολυκλείτου, τοῦ Μύρωνα καὶ Δυσίππου, τῶν τοιοῦ- των ἐξῆχον καλλιτεργῶν, σπῶς δημιουργήσαν τὰ ἀπρό- σιτα παρὰ τῶν νεωτέρων ἀριστοτεργῆτα των... Τῆς δύναται νὰ τὸν ἴδῃ καὶ νὰ μὴν εἰπῇ, ὅτι εἶνε ἀληθῆς Ἕλληνας, ἐκ τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ αἵματος;

— Αἰοῖπὸν, ὑμεῖς, κύριε Μόντης, φρονεῖτε, ὅτι ὑπάρχει σήμερον αἷμα ἑλληνικὸν πηγῶν ἐκ τῶν κλειδῶν τῶν Ἑλλήνων τῶν πρὸ Χριστοῦ; ἠρώτησεν ὁ πρίγκιψ Χ...
— Εἰμὰι ὑπερέβειρος ὡς πρὸς τοῦτο. Ὑπάρχουν χιλιάδες ψυχῆς, καταγόμεναι κατ' εὐθέταν γραμμὴν ἐκ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἐκ τῶν ἐνδοξοτέρων τῆς ἀρχαίας ἱστορίας ἀνθρώπων, ἀπεκρίθη ὁ ἴταλὸς καλλιτέχνης.

— Περιέργου! Ὑπερὸν τῶν τῶσων ἐισόδων παν- τοίων ὤρων ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τῆς στενῆς γῆρας; ἠρώτησεν ὁ πρίγκιψ.

— Πολλάκις διήλθον χρόνον σὺ μικρὸν βασανίζων τὸ θέμα τοῦτο, ὑψηλότης, ὅπως σχηματῶ τὴν τοιαύτην πεποιθήσιν μου. Ναί, ἠερῶνκα τοῦτο ἐκ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν Φίλιππος ὁ Μακεδὼν διέβη τὰς Ἑρμοπυλίας, καὶ οἱ Φωκεῖς παρῆδωκαν εἰς αὐτὸν τὰς πόλεις του, μὲχρι τοῦ ἐρχάτου Σουλτάνου Μαχμουῦ. ὅτε οἱ Ἕλλη- νες πάλιν ἔγειναν ἐλεύθεροι, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Ρα- φαὴλ Μόντης. Μετὰ τὴν ἐν Χαιρῶνι ἐκείνῃ, ὅτε ὀλο- κλήρως ἡ Ἑλλάς ὑπεδουλώθη εἰς τοὺς Μακεδόνες, π' εὐρίσκειται. Ὑψηλότης; Τούς νικητὰς σπουδαζόντας ἐν τῇ σχολῇ τῶν νενηκῶν καὶ ἐναερωμένων εἰς τὴν φιλίαν των.

Μόλον ὅτι οἱ Μακεδόνες ἦσαν Ἕλληνας καὶ εἶχον ἡδὴ βαθμὸν τινὰ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, ἐτελειοποιήσαν τὸν πολιτισμὸν των ἐν Ἑλλάδι. Δὲν ἐκάλει ὁ Φίλιππος τὴν Ἑλλάδα τὸ ἔθαρρον τῆς δόξης του: ἀντέγραψε ἐ- μὴμὴν καὶ ἐτελειοποίησε πᾶν τοῦτων, ἀντὶ συνήθως ὡς κατακτητῆς νὰ τὸ καταπιεθῇ καὶ μεταλλάξῃ. Μετὰ δὲ τὸν θάνατόν του τὸ Μακεδονικὸν στοιχεῖον ὡς ἐν μετὰ τοῦ ἑλληνικοῦ, ἐξῆλκωσαν τὸν ἑλληνισμὸν εἰς τὴν Ἀ- σίαν, χωρὶς νὰ ἐγκαταλείψῃ ἐν Ἑλλάδι ἡ ἐλαγίστα καὶ ἀραὴν μακεδονικὰ σπέρματα, ἄτινα οὐδεμίαν σημασίαν εἶχον... Ὁ Ἀλεξάνδρος ὁ μέγας ἀνέστρεψε παρὰ τοῦ Ἀριστοτέλους; ἐγνωρίζεις ἐκ στήθους τὰς ραφιδίους τοῦ Ὀμήρου. Εἰκοσαετῆς εἰ τὴν σύνθεσιν τῶν Ἑλλήνων εἰς Κόρινθον κατεβυθίσαν ὡς ἄλλου τοῦ πολιτισμοῦ ἄνδρα τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦς φιλοσόφους της. Οἱ Μακεδόνες, ἐλθόντες ὡς Ἕλληνας ἐν Ἑλλάδι, ἐπαναλαβάνων, ἐγκα- τέλειψαν ἐλαχίστα μακεδονικὰ σημεῖα. Τούτωντων, ἀ- νήρπασαν τὸν ἑλληνισμὸν, καὶ διὰ τοῦ Μεγάλου Ἀλε- ξάνδρου καὶ τῶν διδασκῶν του ἐξῆλκωσαν τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν εἰς τὴν δ' ἔθνη δι' ὃν διέβησαν. Ἐνθυμηθῆτε ὅτι Πτολεμαῖος ὁ Φιλαδέλφου διὰ τῶν ἐβδουμάδων ἐξ- ἔβληκε καὶ αὐτὰς τὰς βίβλους τοῦ Μωυσέως ἐκ τῆς ἐβραϊκῆς.

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΗΤΟΙ

Η ΓΥΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΥΑΟΝ

*Ἀλληγορικὴ καὶ παραβολικὴ εἰκόνα τῆς παρουσίας κατωτάσεως τῆς Ἑλλάδος.

ΣΥΓΓΡΑΜΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΟΥΣ
ΥΠΟ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Ὁ Τηλεμῶν ἐπιτίθειται διὰ σκληρῶν λόγων κατὰ τῆς Καλλιόπης. Αἰτοθυμία τῆς Καλλιόπης. Ἐλεγχος τοῦ Διαβόλου πρὸς ἐμὲ. Ματαιότης τοῦ γάμου τῆς Καλλιόπης μετὰ τοῦ Κουστουροῦ.

Ἰποῖαν δὲ τῇ προσεγγεῖ ἡ μυστήρια Ἐλένη Τσακίστρα, θίβει αὐτὴ ἀνοῖξεν ὅτι ἡ θυγατὴρ της ἐστρεψέν εἰς Ἀθήνας καὶ ἐνομαζέται Μπουραῖρα. Διότι ὁ Κουστου- ρος ἐπίσης ἀνοῖξεν ὅτι ἡ Καλλιόπη εἶνε Ἑλληνίς, θυγα- τερ τῆς Ἐλένης Τσακίστρας, διότι ἡ Ἐλένη ἀρ' ἢ ἐπα- χῆς ἐγκατέλειπον αἱ θυγατέρες της τὰς Ἀθήνας ποτὲ πλεόν δὲν ἦκουσε περὶ αὐτῶν οὕτε γνωρίζε τί ἀπέγιναν, ἤθδ ἐυδακίμως καὶ ἐπωρελέστατα, ἐπαγγελιομένη τῇ μεστρίαν γάμον καὶ τὴν ἀριστοκράτεια προαγωγῶν τῶν τε χρυσοκακῶρων καὶ τῶν αὐλικῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Ὁ Διαβ-λος δίδει τοὺς λόγους, δι' οὗς φέρεται τὰ τοιαῦτα ἀποτελέσματα καὶ σπείρει τοιαύτην διασθορὰν.

— Ὡ τρισάλαστορ, τίνα ζητεῖς νὰ φέρῃς ἀποτελέ- σματα διὰ τῶν τοιοῦτων; ἐπαρξῆ.

— Τὴν ἐθνικὴν διασθορὰν, τὴν ἐθνικὴν νόθευσιν, τὴν ἐθνικὴν ἀποσύνθεσιν, τὴν ἀνανδρον καρατρίσιν σας ἀπὸ τὸν ἥρωον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τὸν ἐθνικὸν μαρτυ- ραδόν, τὴν βασιλείαν τῶν ἀγρυπνῶν καὶ ἀτίμων, τὴν βα- σιλείαν τῶν γλυτοκοιδῶλων, ραδιοκόπων, φευτοστράτων καὶ καθορδῶτων, τὸ ἀσωτόν τῆς ἀρχαίας Κορίνθου, τὴν κοινονομίαν τῆς ἀρχαίας Παρίας... Θεώρησε καὶ κα- μάρουσε εἰδὼ ἀπέθε τὰς γκουβερνατίας, τὰς ἀσωτοδιδ- ακασίας, αἰτίνας διδασκάλας τὰς μελλούσας μητέρας καὶ ἀδελφὰς τῶν νέων γενεῶν τοῦ 1881—2000. Εἶνε αὐταὶ αἱ πόρνοι καὶ παραγοῦσιν τῆς Εὐρώπης, ἣ δὲν εἶνε; Ὅθι φέρε τοὺς ἀνισχυόντους συρμούς τῶν Κυ- νωπίων καὶ Πυροπυλῶν, ὁ δὲ φέρε τέλος εἰς τοὺς χοροὺς τῆς αὐτῆς τῆς γυμναστικῆς καὶ γυμναστικῆς καὶ διαντελεφερούς χρυσοκακῶρειδας καὶ τὰς σύζυγους καὶ θυγατέρας τῶν χρυσοκόπων, πλαστοτεργῶν καὶ δραπευ- σάντων Ἑλλήνων ἐμπόρων Εὐρώπης καὶ Τουρκίας, οὕτω δὲ θὰ ἀπεμακρύνω, ὁ δὲ ἀποδοῖω ἐν τῶν χορῶν τῆς αὐ- τῆς καὶ τῶν παρεδόνων τὴν ἀληθῆ πρόωτην ταξίν τῆς γῆς αὐτῆς, πᾶσαν ἀρχοντοσύνην τῆς γῆρας, πᾶσαν χερσὴν μητέρα ἡ ἀδελφῆ τῶν προμάχων τοῦ ἔθνους τῶν πα- τρικίων καὶ ἀνωτέρων στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν ὑ- παλλήλων. Ὅθι κάμω ἀνίστους γάμους μεταξὺ πλουσιῶν καὶ πτωχῶν, ε

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἐν Ἀθήναις τῆ 3 Ἰανουαρίου 1891

	Ἀγοραῖα	Πωληταί
ΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ		
Τῶν 26 ἑκατομμυρίων τῶν 5 ο/ο Δρ.	473 —	480 —
» 120 » 5 ο/ο »	526 —	525 —
» 170 » 5 ο/ο »	522 —	524 —
» 185 » 4 ο/ο »	421 —	425 —
» 125 » 4 ο/ο »	394 —	400 —
Ὁμολογία Ἀρχιεπισκόπου Ἐθν. Τραπεζῆς	566 —	567 —
ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ		
Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Δραχ.	3,700 —	3,705 —
Πιστωτικῆς Τραπεζῆς	206 —	206 50
Βιομηχανικῆς Τραπεζῆς	69 50	70 —
Τραπεζῆς Ἑπιμεθεσσαλίας	—	—
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Μεταλλουργείων Αἰαίου Δραχ.	477 50	478 —
Σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς »	420 —	421 —
» Πύργου-Κατακόλου »	—	—
» Πειραιῶς-Ἀθ. Πελοπ. »	220 —	220 50
Σιδηροδρόμου Θεσσαλίας »	152 —	152 50
Χρηματ. ἑταιρία ὁ «Ἐρμῆς» »	57 —	63 —
Γενικὴ Ἑταιρία Ἐργοληψιών »	345 —	350 —
Κωπαίδος »	—	—
Δημόσια ἔργα »	88 50	90 —
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ		
Εἰκοσάφρακτον Δραχ.	26 97	27 —
Λίρα Τουρκίας »	—	—
Λίρα Ἀγγλίας »	—	—
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		
Ἐπὶ Ἀγγλίας Δραχ.	35 34	34 80
Ἐπὶ Γαλλίας »	134 75	136 —
Ἐπὶ Αὐστρίας »	—	—
Ἐπὶ Κωνσταντινουπόλεως »	—	—

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

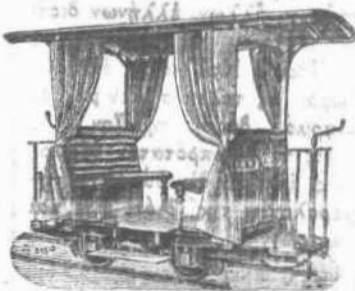
Εἰδοποιούνται οἱ κ.κ. συνδρομηταὶ καὶ οἱ Πράκτορες τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ ὅτι τὰ μὴ πωλούμενα φύλλα ἐπιστρέφονται ἕνεκα τῶν κριῶν μυθιστορημάτων πρὸς δέσμιον εἰς τόμους, ὠρισμένον δὲ μόνον ἀριθμὸς φύλλων ἡμερησίως τυπώματα. οἱ δὲ διανομεῖς εἶνε ὑπεύθυνοι ν' ἀποζημιώσωσι τὰ μὴ παραδιδόμενα φύλλα, ὅτι οὐδεὶς αὐτῶν δύναται νὰ ζητήσῃ ἐκ δευτέρου ἀπολεσθέντα φύλλα, ἐνῶ ἀπ' ἑτέρου οἱ διανομεῖς ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγγειρίζωσι τὰ φύλλα πρὸς τοὺς κ.κ. συνδρομητάς ἢ εἰς τὰς ὑπηρετίας αὐτῶν καὶ οὐχὶ νὰ τὰ ρίπτωσι χάριν ταχύτητος εἰς τὰς θύρας, ὅπως μὴ δύναται οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ τύπου νὰ γνωρίζωσιν ἐὰν ἐγένετο κατάχρησις ἢ ἀστοχὸς φθορά.

Wm EDGAR WILLIAMS
CARDIFF

Ἰδιοκτῆτης καὶ Διευθυντῆς τῶν κυριωτέρων ἀνθρακωρυχείων τῆς Ἀγγλίας. Προμηθευτῆς τοῦ Ἀγγλικοῦ, Γαλλικοῦ καὶ Ἰταλικοῦ Ναυαρχείου, τῶν κυριωτέρων Σιδηροδρομικῶν καὶ ἄτμοπλοικῶν ἑταιριῶν Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας. Ποιότης ἐξαιρετικῆ, τιμαὶ συγκαταβατικώτεραι τῶν ἄλλων ἀνθρακωρυχείων. Παρακαλοῦνται αἱ Σ. Διευθύνσεις τῶν Σιδηροδρομικῶν καὶ Ἀτμοπλοικῶν ἑταιριῶν κ. λ. π. ὅπως ἀποστέλλωνται, πρὶν παραγγεῖλαισιν, εἰς τὰ ἀνθρακωρυχεῖα Wm Edgar Williams Cardiff Ἀγγλίας.

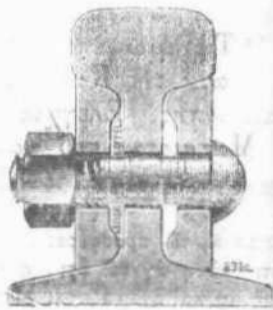
ΔΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

EDGARDO
CARDIFF

ARTHUR KOPPEL
BERLIN

ΑΡΘΟΥΡΟΣ ΚΟΠΠΕΛ
ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΩΝ ΥΛΙΚΩΝ
ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ

ΠΟΙΟΤΗΣ ΚΑΙ ΤΙΜΑΙ ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ: ΑΘΗΝΑΙ ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ 10

Η ΚΛΕΙΣ ΤΗΣ ΑΛΓΕΒΡΑΣ
ΧΑΤΖΙΔΑΚΗ

Ὅσοι θέλετε νὰ ἔχετε ΟΛΑ τὰ ἄλυτα προβλήματα τῆς Ἀλγέβρας Χατζιδάκη σαφῶς καὶ ἀνευ λαθῶν λελυμένα πρέπει νὰ πάρετε τὴν Κλειδα τῆς Ἀλγέβρας, τὸ μόνον ἐπαινεθὲν ὑπὸ ὄλων σχεδὸν τῶν καθηγητῶν τῶν Γυμνασίων. Εἰς τὰς ἐπαρχίας τὴν εὐρίσκετε εἰς τὰ ὑποπρακτορεῖα τοῦ Ἀνέστη Κωνσταντινίδου ἀντὶ 1.50.

ΠΡΑΘΗΡΙΟΝ

ΣΙΔΗΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΠΡΟ-Ι-ΟΝΤΩΝ
ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ

ΠΡΩΗΝ Μ. ΑΡΙΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

(ἀριθ. 192.—Ὁδὸς Ἐρμού.—Ὁδὸς Ἀθηνῶν ἀριθ. 2)

Ἐκομίσθησαν ἐν τῷ καθ' ἑκάστην πλουτιζομένου τούτῳ καταστήματι παντὸς εἶδους σιδηρικά εἶδη, δι' ἀμάξας, δι' οἰκίας, τεχνίτας καὶ ἵππασίαν.

ΣΟΥΣΤΑΙ δι' ἀμάξας καὶ φορητὰ ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων ἐργοστασίων τῆς Γαλλίας.

ΜΟΥΣΑΜΑΔΕΣ πάσης ποιότητος καὶ ἰδίως διὰ τραπεζαρίας καὶ ἀμάξας.

ΦΑΝΟΙ ἀμαξῶν καὶ εὐθυνότατοι καὶ πολυτελέστατοι.

ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΙ δι' ὅλα τὰ βαλάντια.—Κετοσέδες.

ΜΗΡΑΤΣΑ ἀμαξῶν καὶ λοιμαριῶν ὡς καὶ τοκάδες ἐπάργυροι διὰ τὰ πολυτελέστερα χάμουρα.

ΓΑΛΟΝΙΑ καὶ σιρίτια μεταξωτὰ καὶ μάλλινα.

ΛΕΟΝΕΣ (ντιγκίλια) ἀμαξῶν καὶ φορητῶν.

ΣΥΡΜΑΤΟΠΛΕΓΜΑΤΑ Καμουτσίγια καὶ καμουτσόξυλα.

Ὅλα τὰ ἀντικείμενα τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας. Κατσαρόλαι, λεκάναι, προχάαι, μπρίκια, μύλοι καφέ, μύλοι πιπεριοῦ, μαχαίροπείρουνα ὄλων τῶν ποιότητων, κερυθραῦστα κτλ.

ΣΙΔΗΡΑ καὶ ΣΤΡΟΦΕΙΣ γαλλικῶν παραθύρων.

ΕΡΓΑΛΕΙΑ τεχνιτῶν πάσης τέχνης.

Πρὸ πάντων εὐθηνία τιμῶν καὶ ἀνυπέρβλητος.

Μεγάλαι ἐκπτώσεις διὰ τοὺς ἐργολάβους καὶ ἐμπόρους ἐπαρχιῶν.

Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΗΣ

Ἡλεκτρολόγος

Ἡλεκτρικὸς κώδωνας, τηλεφῶνα, ἠλεκτρικὸν φῶς, μηχανήματα ἐναντίον τῆς πυρκαϊᾶς.

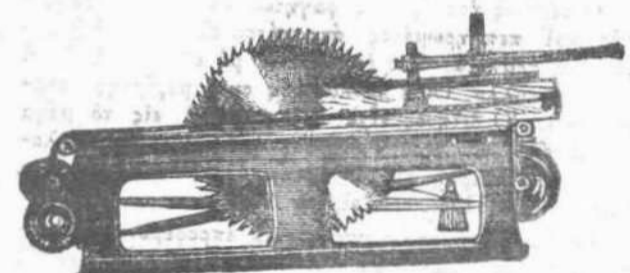
Μελέται διὰ φωτισμοὺς ἠλεκτρικοὺς βιομηχανικῶν καταστημάτων καὶ πόλεων.

Μελέται διὰ συμπλέγματα τηλεφωνικά.

Ἄπαντα τὰ χροισθῆ ἔργαλαῖα ἐργολάβων.

13 Ὁδὸς Καπνικασκῆς Ἀθήνας

Οἱ κύριοι MAUND τοῦ Λονδίνου παντοπῶλαι τοῦ (Shoreditch 336 Old-street) γνωστοποιοῦσιν, ὅτι ἔχουσι τὰς τελειωτέρας καθαριστικὰς μηχανὰς τοῦ σταφιδοκαρποῦ καὶ τῶν σταφίδων στερεοτάτης κατασκευῆς καὶ εἰς τιμὰς συμφερούσας

Ὁριζόντιος Αὐτόματος Πριγ.

I. M. ΒΟΥΓΓΙΟΥΚΛΑΚΗΣ
ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

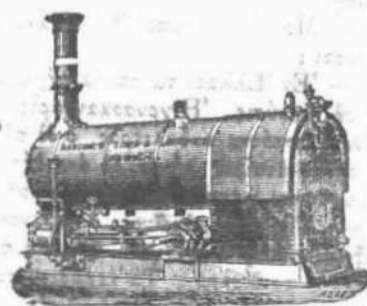
Ὁδὸς Σοφοκλέους ἀριθ. 19 οἰκία Ἀγγελοπούλου

παρὰ τῆ Νέᾳ Ἀγορᾷ

ἐπισθεν μεγάλης οἰκίας ΜΕΛΑ

Χειροκίνητος Ἀλευρόμυλος

Ἡμιφορητὴ Ἀτμομηχανή

Παραδίδονται ΑΤΜΟΜΗΧΑΝΑΙ ἐν ταχτικῇ λειτουργίᾳ καὶ μὲ γραπτὴν ἐγγύησιν ἀπὸ 2 ἵππων δυνάμειος μέχρι 500, ἐκ τῶν ὀνομαστοτέρων ἐργοστασίων τῆς ΑΓΓΛΙΑΣ.

ΑΤΜΟΜΗΛΟΙ στερεοὶ καὶ εὐθῆνοι ἀλέθοντες 100 μέχρι 500 ὀκάδας τὴν ὥραν.

Πρὸς τούτοις ἅπαντα τὰ εἶδη τῆς βιομηχανίας ἀποκλειστικῶς ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐργοστασίων Ἀγγλίας.

Δίδονται προθύμως πληροφορίαι διὰ πᾶσαν βιομηχανικὴν ἐργασίαν.

Ἀναλαμβάνω τοποθετήσεις καὶ ἐπισκευὰς ἐνταῦθα καὶ εἰς τὰς Ἐπαρχίας, καὶ ἐν Ἀνατολήϊ